Araştırma
Research
Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry 2026; 18(Suppl 1):531-561
doi: 10.18863/pgy.1997364

Çocukluk Çağı Duygusal İhmal ve İstismarı Üzerine Bibliyometrik Bir Çalışma

A Bibliometric Study on Childhood Emotional Neglect and Abuse

Pelin Pekince[1], Mehmet Kanak[2], Neslihan Avcı[3]

[1]Kırklareli Üniversitesi, Kırklareli
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas
[3]Gazi Üniversitesi, Ankara

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocukluk döneminde yaşanan duygusal ihmal ve istismara odaklanan araştırmaların ağ yapısını bibliyometrik analiz yoluyla ortaya koymak ve alandaki en etkili dergileri, yazarları, ülkeleri ve kavramları belirlemektir.
Yöntem: Web of Science Core Collection'da "emotional abuse", "emotional neglect", "emotional maltreatment", "psychological maltreatment" ve "verbal abuse" terimleriyle, yayın yılı kısıtlaması olmaksızın makale başlıklarında tarama yapılmıştır. Uzman değerlendirmesi sonucunda doğrudan çocuklarla yürütülen ya da yetişkin örneklemlerinde çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarını ele alan 958 İngilizce makale analize dahil edilmiştir. Analizler performans analizi ve bilim haritalama teknikleriyle gerçekleştirilmiştir.
Bulgular: Child Abuse & Neglect, alanın hem en üretken dergisi hem de incelenen makalelerin kaynakçalarında en sık atıf alan kaynağıdır. En üretken ülke ABD olup onu Çin, Türkiye, Kanada ve Birleşik Krallık izlemektedir. En sık kullanılan yazar anahtar kelimesi "emotional abuse" olmuş; bunu "depression", "adolescence", "emotional neglect" ve "psychological maltreatment" izlemiştir. Son yıllarda "self-compassion" (öz-şefkat), "longitudinal study" (boylamsal çalışma) ve "childhood psychological abuse" (çocukluk çağı psikolojik istismarı) kavramları öne çıkmıştır.
Sonuç: Bulgular alanın bilimsel yapısına ilişkin bir çerçeve sunmaktadır. Ayrıca çalışmanın duygusal istismar konusunda çalışmak isteyen araştırmacılara araştırma konusu belirleme ve dergi seçiminde yol gösterebileceği düşünülmektedir.
Anahtar sözcükler: Duygusal istismar, çocuk istismarı, psikolojik istismar, bibliyometri

ABSTRACT

Objective: This study used bibliometric analysis to map the network structure of research on childhood emotional neglect and abuse and to identify the most influential journals, authors, countries and concepts in the field.
Method: The Web of Science Core Collection was searched using the terms "emotional abuse", "emotional neglect", "emotional maltreatment", "psychological maltreatment", and "verbal abuse" in article titles, with no restriction on publication year.Following expert evaluation, 958 English-language articles that either directly involved children or addressed childhood emotional neglect and abuse in adult samples were included. Analyses were conducted by employing performance analysis and science-mapping techniques.
Results: Child Abuse & Neglect was both the most productive journal in the field and the source cited most frequently within the reference lists of the analysed articles. The largest share of publications originated from the United States, followed by China, Türkiye, Canada and the United Kingdom. The most frequent author keyword was "emotional abuse", followed by "depression", "adolescence", "emotional neglect" and "psychological maltreatment". In recent years, the concepts of self-compassion, longitudinal study and childhood psychological abuse have become prominent.
Conclusion: The findings provide a framework for understanding the scientific structure of the field. The study may also help researchers working on childhood emotional abuse to identify research topics and select target journals.
Keywords: Emotional abuse, child abuse, psychological maltreatment, bibliometrics

Yazışma Adresi / Address For Correspondence: Pelin Pekince, Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, Kırklareli, Türkiye **e-mail:** pelinpekince@klu.edu.tr
Geliş tarihi/Received: 17.07.2026 | **Kabul tarihi/Accepted:** 11.10.2026

Giriş

Çocukluktaki stres verici yaşantılar, özellikle hem istismarı hem ihmali kapsayan çocukluk çağı örselenmesi (childhood maltreatment), 1970'lerin sonu ile 1980'lerin başından itibaren araştırılmaya başlanmıştır (Glaser 2011, Gama ve ark. 2021). Çocukluk çağı örselenmesi, bir ebeveynin ya da başka bir bakım verenin, kasıtlı olsun ya da olmasın, çocuk için fiili ya da olası bir zarar veya zarar tehdidi doğuran her türlü eylemi ya da eylemsizliği olarak tanımlanmaktadır (Gilbert ve ark. 2009). Bu alandaki araştırmalarda cinsel ve fiziksel istismar sıklıkla incelenmiş, duygusal ihmal ve istismarın etkileri ise görece daha az çalışılmıştır (Barnett ve ark. 2005, Teicher ve ark. 2006, English ve ark. 2015). Duygusal ihmal ve istismarın daha az araştırılmasının nedenlerinden biri, çocuk koruma sisteminin fiziksel istismar, fiziksel ihmal ve cinsel istismar üzerine odaklanmasıdır (Teicher ve ark. 2006, English ve ark. 2015). Ayrıca duygusal istismarı diğer örselenme türlerinden ayırt etmenin güçlüğü, tanımının belirsizliği ve çocuklara daha az zarar verdiği inancı, duygusal ihmal ve istismara yeterince ilgi gösterilmemesine katkıda bulunmuştur (Gracia 1995, Hovdestad ve ark. 2005, Egeland 2009).

Alan yazında duygusal istismarın tanımı üzerinde uzlaşmaya varmanın uzun zaman aldığı ve duygusal istismar tanımlarına ilişkin önemli tartışmaların yaşandığı belirtilmiştir (English ve ark. 2015). Glaser (2002), duygusal istismarın sert disiplini, koşullu ebeveynliği ve aşağılamayı kapsadığını belirtmektedir. Duygusal istismar ve ihmali "duygusal erişilmezlik, çocuğa yönelik olumsuz yüklemeler, gelişimsel olarak uygunsuz etkileşimler, çocuğun bireyselliğini tanımama ve çocuğun sosyal uyumunu desteklememe" olarak beş kategoride ele almaktadır. Benzer biçimde Working Together (2010) duygusal istismarı süreğen duygusal örselenme olarak tanımlarken, APSAC (1995) bakım verenin yinelenen bir davranış örüntüsü ya da bir veya birden çok aşırı olay olarak nitelendirmektedir. Alan yazındaki bu tanımlar incelendiğinde, çocuklara psikolojik olarak zarar verdiğine inanılan çok çeşitli ebeveynlik davranışlarını betimlemek üzere "duygusal taciz, psikolojik taciz, sözel istismar, duygusal örselenme ve psikolojik örselenme" gibi farklı terimlerin duygusal istismar terimiyle birbirinin yerine kullanıldığı belirlenmiştir (Taussig ve Culhane 2010a, Brassard ve ark. 2019). Örneğin Brassard ve arkadaşları (2019) "psikolojik örselenme" (psychological maltreatment) terimini tercih etmekte ve bu kavramı, bakım verenin çocuğun temel psikolojik gereksinimlerinin karşılanmasını engelleyen davranışlarının yinelenerek bir örüntüye dönüşmesi olarak tanımlamaktadır. Bu tanım, duygusal istismarı da duygusal ihmali de kapsamaktadır. Çocukluk çağı duygusal örselenmesi (childhood emotional maltreatment) teriminin de hem duygusal istismarı hem duygusal ihmali içerecek biçimde kullanıldığı belirtilmektedir (Bernstein ve ark. 1994, Egeland 2009, Peterson ve ark. 2018). Duygusal istismara ilişkin bütün bu tanım ve terimlerin bir dizi ortak tanımlayıcı özellikte birleştiği saptamasından hareketle giderek artan bir uzlaşmaya işaret edilmekte (Brassard ve Donovan 2006, Trickett ve ark. 2009, Wolfe ve McIsaac 2011, English ve ark. 2015) ve "duygusal" ile "psikolojik" terimlerinin bu kullanımının çoğunlukla farklı bilim alanlarının gelenekleriyle ilişkili olduğu görülmektedir (Glaser 2011). Bu ortaklıklardan hareketle alan yazın, duygusal ihmal ve istismarın edilgen biçimde, çocuğun gereksinimlerini destekleme, öngörme ya da bunlara yanıt verme konusunda eylemsizlik, yetersizlik, isteksizlik ya da kayıtsızlık yoluyla (Glaser 2002, Iwaniec 2006) ya da etken, kasıtlı ve acımasız biçimde, çocuğu dehşete düşürme, aşağılama, eziyet etme, sömürme, görmezden gelme ve eleştirme gibi (Garbarino ve ark. 1986, Hart ve ark. 1987) ortaya çıkabileceğini vurgulamaktadır. Tanımlar üzerindeki uzlaşmanın artmasıyla birlikte duygusal istismara ilişkin farkındalık artmış ve araştırmalar olgunun yaygınlığını ortaya koymaya yönelmiştir. Dünya genelinde yürütülen meta-analizler, öz bildirime dayalı çalışmalarda duygusal istismarın en yaygın örselenme türü olduğunu, duygusal ihmalin de en yaygın türler arasında yer aldığını göstermektedir (Stoltenborgh ve ark. 2012, Stoltenborgh ve ark. 2013, Stoltenborgh ve ark. 2015). Daha güncel değerlendirmeler bir adım daha ileri giderek, birikmiş kanıtlar ışığında çocukluk çağı duygusal istismarının artık diğer örselenme türlerine eşlik eden ikincil bir sorun olarak görülmemesi, başlı başına bir halk sağlığı önceliği olarak ele alınması gerektiğini savunmaktadır (Mathews ve Dube 2025).

Çocukların bilişsel ve duygusal kapasiteleri, çelişkili ebeveyn davranışlarıyla baş edebilecek kadar gelişmemiştir (Tomison ve Tucci 1997). Gelişimsel travma bakış açısından duygusal istismar, fizyolojiyi etkileyerek çocukların stres tepkilerini artırabilir ve nörogelişimi olumsuz etkileyebilir (Yates 2007). Heim ve arkadaşlarına (2013) göre duygusal istismar çocuğun beyin gelişimine zarar vererek duygusal ve fiziksel sağlığını, sosyal ve bilişsel gelişimini etkilemekte, duyguları anlama ve denetleme ile başkalarının

duygularını tanıma ve bunlara yanıt verme işlevlerinde rol oynayan beyin bölgelerinde değişikliklere yol açmaktadır.

Çocuklukta duygusal istismarın yol açtığı bu değişiklikler, yetişkinlik boyunca sürecek etkileri beraberinde getirmektedir. Duygusal istismarda olumsuz bilişler doğrudan fail tarafından oluşturulduğundan, çocuk üzerinde fiziksel ve cinsel istismardan daha güçlü bir etki yaratabilir (Cohen ve Thakur 2021). Bu nedenle çocukluk çağı duygusal istismarını yalnızca çocuklar üzerindeki kısa süreli etkisi bakımından değil, özellikle yakın ilişkiler açısından uzun vadeli sonuçları bakımından da incelemek önemlidir (Berzenski ve Yates 2010). Çocukluk döneminde birincil bakım verenlerle yaşanan duygusal istismar deneyimlerinin ergenlik ve yetişkinlikte travma sonrası stres bozukluğu (TSSB) (Burns ve ark. 2010, Taussig ve Culhane 2010b, Taillieu ve ark. 2016, Nöthling ve ark. 2019, Hoeboer ve ark. 2021, Watts ve ark. 2025), yetişkinlikte duygu düzenleme güçlükleri (Burns ve ark. 2010, Peter ve ark. 2026), çocuklukta duygu düzenleme güçlükleri (Chang ve ark. 2003, Shipman ve ark. 2007), ergenlikte kötü ruh sağlığı (Infurna ve ark. 2016, Cohen ve ark. 2019, Cohen ve Thakur 2021, Wang ve ark. 2024), bilişsel dezavantaj (Hart ve Rubia 2012), daha yüksek düzeyde psikolojik sıkıntı, kaygı, depresyon ve paranoya (Miller-Perrin ve ark. 2009, Coates ve Messman-Moore 2014), artmış saldırganlık (Shaffer ve ark. 2009, Berzenski ve Yates 2010, Chen ve ark. 2012, Şenkal Ertürk ve ark. 2020, Wu 2026), yakın ilişkilerde daha fazla güçlük ve doyumsuzluk (Mullen ve ark. 1996, Messman-Moore ve Coates 2007, Reyome ve ark. 2010, İme 2026) gibi çeşitli olumsuz sonuç değişkenleriyle ilişkili olduğu bulunmuştur. Güncel meta-analiz ve sistematik derlemeler de bu ilişkileri ayrıntılı biçimde ortaya koymaktadır. Duygusal istismar ile yetişkinlikteki duygu düzenleme arasındaki bağı inceleyen bir meta-analiz, bu ilişkiyi nicel olarak kanıtlamaktadır (Amini-Tehrani ve ark. 2026). Aracılık çalışmalarına ilişkin bir sistematik derleme ise duygu düzenleme güçlüklerinin duygusal istismarla ilişkili psikopatolojiyi açıkladığını, ancak duygusal ihmalde bu aracı rolün görülmediğini bildirmektedir (Schaumburg ve Nimtz 2026). Bu ayrım, iki alt türün alan yazında çoğunlukla tek bir başlık altında ele alındığı düşünüldüğünde dikkate değerdir. Duygusal istismarın çocuk üzerindeki etkilerinin çeşitli faktörlere bağlı olarak farklılaştığı görülmektedir. Bu faktörler arasında istismarın niteliği, sıklığı, yoğunluğu ve süresi, mağdurun bireysel özellikleri, çocuk ile istismarcı arasındaki ilişki, başkalarının tepkileri ve istismara eşlik eden, etkilerini ağırlaştırabilen ya da sonuçlarının bir bölümünü açıklayabilen koşullar yer almaktadır (Emery ve Laumann-Billings 2002, Iwaniec ve ark. 2006).

Duygusal istismarın etkilerine ilişkin bu bulgular, yapının nasıl adlandırıldığı kadar nasıl ölçüldüğüne de bağlıdır. Nitekim Taussig ve Culhane (2010a), farklı bilim alanlarında farklı terimlerle araştırılan duygusal istismar çalışmalarında farklı ölçüm yöntemlerinin kullanıldığını belirtmiştir. Bu ölçümler geriye dönük ya da ileriye dönük öz bildirimler, öğretmen bildirimleri, ebeveyn bildirimleri, sosyal hizmet uzmanı bildirimleri, çocuk koruma kayıtları ve gözlemsel veriler biçiminde olabilmektedir. Bununla birlikte, farklı disiplinlerde duygusal istismarın değerlendirilmesine ilişkin araştırmaların geriye dönük bildirime dayalı yetişkin örneklemlerine dayanma, istismarın tek yöntemle ölçülmesi, olumsuz çocukluk yaşantılarının tek bir toplam puan altında ele alınması ve ruh sağlığı sonuçlarının sınırlı göstergelere dayandırılması gibi yöntemsel sınırlılıklar taşıdığı düşünülmektedir (Cohen ve Thakur 2021). Bu sınırlılıklar, alternatif yöntemsel yaklaşımlara gereksinim olduğuna işaret etmektedir.

Söz konusu tanımsal ve yöntemsel sorular klinik uygulamaya da taşınmaktadır. Çocukluk çağında duygusal ihmal ve istismar yaşamış kişiler ruh sağlığı hizmetlerine çoğunlukla bu yaşantılar nedeniyle doğrudan değil, onlarla ilişkili depresyon, kaygı ya da travma sonrası stres belirtileriyle başvurmaktadır (Cohen ve Thakur 2021, Hoeboer ve ark. 2021). Klinik uygulamada da bu olgu, araştırma alan yazınını yapılandıran geriye dönük ölçüm araçlarının hemen hemen aynılarıyla belirlenmektedir (Taussig ve Culhane 2010a). Dolayısıyla hangi yapının, hangi adla ve hangi ölçme aracıyla taranacağı, araştırma alanının bu soruları nasıl karara bağladığına bağlıdır. Bu nedenle bu alandaki çalışmaların hangi ülke ve kurumlarda yürütüldüğünü, hangi ölçme araçlarının kullanıldığını ve hangi terimlerin tercih edildiğini ortaya koymak yalnızca bibliyometrik bir ilgi konusu değildir. Bu bilgi doğrudan klinisyenleri ve ruh sağlığı araştırmacılarını ilgilendirmektedir. Çünkü çocukluk çağı duygusal örselenme öyküsü değerlendirilirken mevcut kanıt tabanının neleri kapsayıp neleri kapsamadığını göstermektedir.

Son yıllarda bibliyometrik analiz, bilimsel alan yazındaki örüntüleri keşfetmek ve haritalamak için güçlü bir araç hâline gelmiştir (Aria ve Cuccurullo 2017). Konuyla ilgili bibliyometrik çalışmalara bakıldığında

araştırmaların genel çerçevede "child abuse" (çocuk istismarı) ve "child maltreatment" (çocuk örselenmesi) anahtar kelimelerine odaklandığı dikkati çekmekte (Tran ve ark. 2018, Bayrak ve Özkan 2024, Ünaldı 2024); aile içi şiddeti (McCormack ve ark. 2021) ve çocuğa yönelik cinsel istismarı (Vega-Arce ve ark. 2019) ele alan çalışmalar bulunmaktadır. Daha güncel haritalama çalışmaları genişlemeyi sürdürmektedir. Örneğin Cebeci (2026) çocuk istismarı ve ihmali alan yazınını 2000-2025 dönemi için sosyal hizmet bakış açısıyla haritalamıştır. Ancak bu çalışmada çocuk istismarı ve ihmali, alt türlerine ayrılmaksızın tek bir alan olarak ele alınmıştır. Buna karşılık, terimler, tanımlar ve yöntemsel güçlükler üzerine tartışmaların sürdüğü duygusal ihmal ve istismar konusuna doğrudan odaklanan herhangi bir bibliyometrik çalışmaya rastlanmamıştır. Duygusal ihmal ve istismara ilişkin çalışmaların derinlemesine incelenmesi, eğilimlerinin analiz edilmesi, kavramsal altyapının çeşitli kaynaklar üzerinden haritalanması ve önde gelen yazarlar ile ülkelerin belirlenmesi bu araştırmanın temel amacına hizmet edecek, aynı zamanda mevcut alan yazındaki boşlukları görünür kılacaktır.

Kapsamlı bir uluslararası belge kümesine dayanarak, çocukluk çağı duygusal istismarı alan yazını kapsamlı biçimde ele alınmıştır. Bu bağlamda, çalışmada alan yazının genel özellikleri ve yıllar içindeki gelişimi, en çok atıf alan kaynaklar ile üretken yazarlar ve anahtar kelimeler arasındaki ilişki, yayınlar ve atıfların dergilere göre dağılımı, yazar ve kurumların üretkenliği ile etkisi, ülkelerin yayın sayıları ve uluslararası iş birliği düzeyleri, en çok atıf alan yayınlar, anahtar kelimelere göre alanın kavramsal yapısı ve bu yapının zaman içindeki değişimi ile birlikte en sık atıf alan kaynaklar arasındaki ilişki incelenmiştir.

Yöntem

Bu çalışmada, çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarına odaklanan araştırmaların ağ yapısını ortaya koymak ve alandaki en etkili dergileri, yazarları, ülkeleri ve kavramları belirlemek amacıyla bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Bibliyometrik analiz, yayın geçmişi verilerinin nicel çözümlenmesi yoluyla belirli bir araştırma alanındaki bilimsel çıktıların özelliklerinin ve gelişiminin haritalanmasına olanak tanır (Li ve Hale 2016). Bu yöntemle, yayınların hangi ülkelerde ve kurumlarda yoğunlaştığı, hangi dergilerin ve yazarların alanı taşıdığı ve hangi kavramların bir arada kullanıldığı görünür hâle gelmektedir. Bibliyometrik çalışmalar aynı zamanda alan yazındaki boşlukların belirlenmesine ve araştırmacıların kendi çalışmalarını alan içinde konumlandırmalarına yardımcı olur (Donthu ve ark. 2021). Bu çalışmada yalnızca kamuya açık bibliyografik kayıtlar kullanıldığından etik kurul onayı gerekmemiştir.

Veri Toplama

Web of Science (WoS) veri tabanı, atıfları ve kaynakçaları ayrıntılı biçimde ele aldığı için bibliyometrik analiz çalışmalarında genellikle tercih edilmektedir (Merigó ve Núñez 2016). Bu nedenle tarama, 14 Temmuz 2026 tarihinde Web of Science Core Collection'da (Social Sciences Citation Index, Science Citation Index Expanded, Emerging Sources Citation Index, Conference Proceedings Citation Index ve Book Citation Index) başlık alanında (TI), yayın yılı kısıtlaması olmaksızın şu sorguyla gerçekleştirilmiştir: TI=("emotional abuse" OR "emotional neglect" OR "emotional maltreatment" OR "psychological maltreatment" OR "verbal abuse").

Başlık alanında arama, duygusal ihmal ve istismara açıkça odaklanan çalışmaları yüksek konusal kesinlikle belirlemek ve konuyla dolaylı ilişkili kayıtların gelmesini sınırlamak amacıyla tercih edilmiştir. Bu arama terimleri, önceden Google Scholar ve WoS veri tabanlarında konuya ilişkin makaleler arasından rastgele seçilen 50 makale incelenerek ve konuyu adlandırmak için en yaygın kullanılan terimler belirlenerek saptanmıştır. Çeşitli belge türleri arasından yalnızca dergi makaleleri seçilmiş ve veri tabanından toplam 1.013 kayıt indirilmiş; 20 yinelenen kayıt çıkarıldıktan sonra 993 kayıt elemeye alınmıştır. Dahil etme ölçütlerine göre eleme, birinci yazar ile bu çalışmanın yazarı olmayan, çocuk gelişimi alanında doktora derecesine sahip bağımsız bir uzman tarafından birlikte yürütülmüş, her karar uzlaşmayla alınmıştır. Başlık ve özet temelinde karar verilemeyen kayıtlar sınırda kabul edilerek tam metinleri incelenmek suretiyle karara bağlanmıştır. Eleme paralel değil ortak yürütüldüğünden, biçimsel bir değerlendiriciler arası uyum ölçüsü hesaplanmamıştır. Bu aşamada ya doğrudan çocuklarla yürütülen ya da yetişkinlerde çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarını ele alan toplam 800 makale analiz için dahil edilmiştir. Başlangıçtaki arama

sorgusu aynı konuyu başka terimlerle ele alan çalışmaları kaçırmış olabileceğinden, tarama 11 Ağustos 2026 tarihinde iki ek aşamayla genişletilmiştir. Her aşama dergi makaleleriyle sınırlandırılmış ve NOT işleci kullanılarak önceki aşamalarda elde edilen kayıtlar dışarıda bırakılmıştır. Böylece hiçbir kayıt birden fazla taramada yer almamıştır.

İkinci tarama, TI=("psychological abuse" OR "psychological aggression" OR "emotional harassment" OR "psychological harassment") NOT TI=("emotional abuse" OR "emotional neglect" OR "emotional maltreatment" OR "psychological maltreatment" OR "verbal abuse"), 371 kayıtla sonuçlanmış, bunlardan 108'i dahil etme ölçütlerini karşılamıştır.

Üçüncü tarama, TI=("verbal harassment" OR "psychological violence" OR "emotional violence" OR "verbal aggression" OR "psychological neglect" OR "emotional deprivation" OR "mental abuse") NOT TI=("emotional abuse" OR "emotional neglect" OR "emotional maltreatment" OR "psychological maltreatment" OR "verbal abuse" OR "psychological abuse" OR "psychological aggression" OR "emotional harassment" OR "psychological harassment"), 414 kayıtla sonuçlanmış, bunlardan 43'ü dahil etme ölçütlerini karşılamıştır. Böylece toplamda 16 terim taranmıştır.

İlk tarama, iki ek taramadan dört hafta önce yapıldığı için erişim aralığını eşitlemek amacıyla 11 Ağustos 2026'da yinelenmiştir. Aradaki sürede dizinlenen sekiz kayıt belirlenmiş, bunlardan yedisi dahil etme ölçütlerini karşılayarak eklenmiştir. Böylece nihai veri seti (korpus) 958 makaleden oluşmakta ve veri tabanında 11 Ağustos 2026'ya kadar dizinlenen alan yazına karşılık gelmektedir.

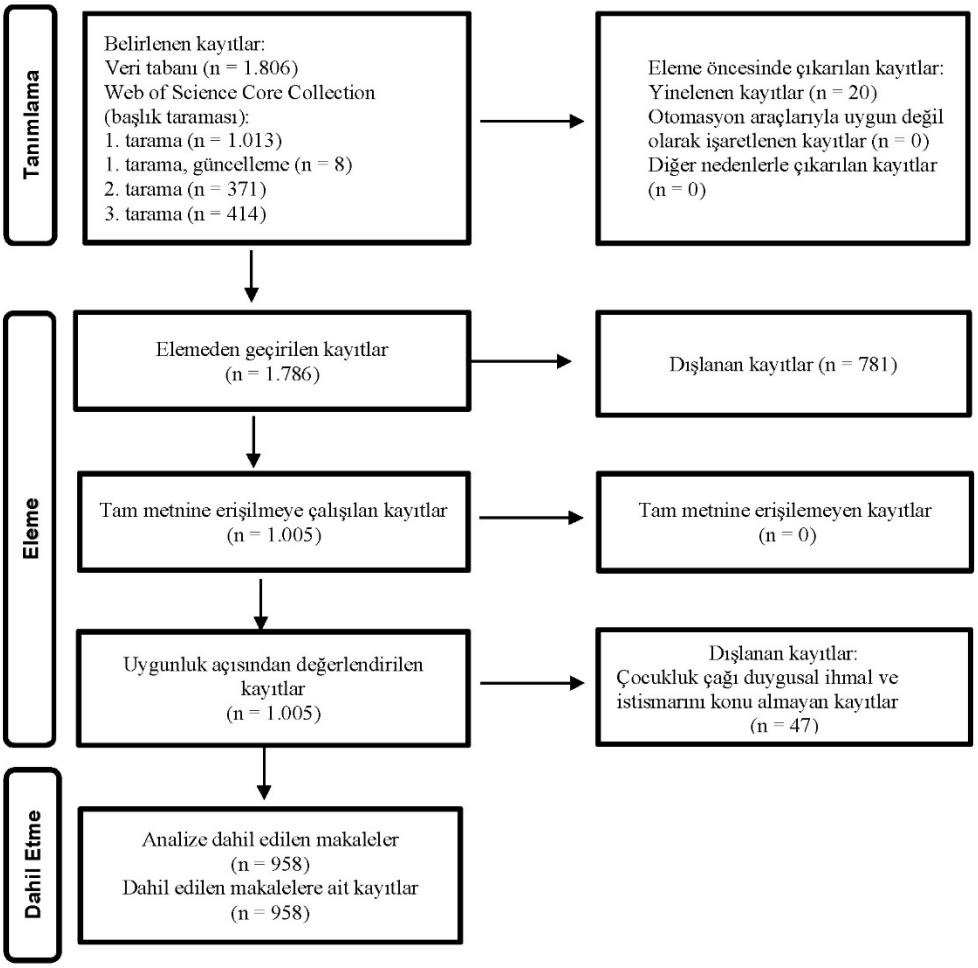
WoS BibTeX dışa aktarımı uzun alanları birden çok satıra böldüğü ve içe aktarma yordamı bunu hatalı çözümleyebileceği için, dışa aktarılan kayıtların yazar ve anahtar kelime alanları içe aktarmadan önce tek satıra indirgenmiştir. Yazar anahtar kelimeleri ise iki katmanlı bir eş anlamlılar sözlüğüyle (thesaurus) standartlaştırılmıştır. Ana analizde yalnızca sözcüksel katman uygulanmış (tekil/çoğul biçimlerin, tire kullanımının ve yazım farklılıklarının birleştirilmesi), "emotional abuse", "emotional maltreatment" ve "psychological abuse" gibi kavramsal olarak ayrı etiketler ayrı terimler olarak bırakılmıştır. Bu etiketleri ortak kavramlar altında birleştiren anlamsal katman bir duyarlılık denetiminde uygulanmış, eş anlamlılar sözlüğünün tamamı ek materyal olarak sunulmuştur. Bu analizde aynı kavramı karşılayan farklı etiketler birleştirildiğinde "emotional abuse" sıklığı 473'e yükselmiş, kalan tanımsal terimler "emotional neglect" (132), "psychological maltreatment" (125) ve "child maltreatment" (102) altında toplanmıştır. Buna karşılık içeriksel anahtar kelimelerin (depression, adolescence, anxiety) kendi aralarındaki sıraları değişmemiştir. Dolayısıyla ana analizin sonuçları standartlaştırma düzeyinden bağımsız olarak tutarlıdır. Seçim sürecinin tüm aşamalarında aynı dahil etme ve dışlama ölçütleri kullanılmıştır (Neipp ve Beyebach 2024). Bu yaklaşım, en sık atıf alan makalelerin yanı sıra en üretken dergilere, yazarlara, ülkelere ve kurumlara ilişkin içgörüler sağlamaktadır. Çalışma seçimi PRISMA 2020 bildirimine (Page ve ark. 2021) göre yürütülmüş ve raporlanmıştır. Süreç Şekil 1'de özetlenmektedir.

Dışlama gerekçeleri eleme sürecinin her aşamasında kaydedilmiştir. İlk taramada elemeden geçirilen 993 kayıttan 180'i çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarını konu almadığı, 13'ü ise İngilizce yayımlanmadığı için olmak üzere toplam 193 kayıt dışlanmıştır. Ek taramalar ile doğrulama taramasında 635 kayıt daha dışlanmıştır. Dışlanan toplam 828 kaydın 781'i eleme aşamasında, 47'si uygunluk değerlendirmesinde çıkarılmıştır. Eleme aşamasında çıkarılan kayıtların 768'inde başlık ve özet, çalışmanın konuyla ilgili olmadığını göstermiştir. Bu kayıtlar yetişkin örneklemleri ya da bağlamlarına ilişkin kayıtlar ile çocukluk çağı odağı taşımayan kayıtlardır. Kalan 13 kayıt ise İngilizce dışındaki dillerde yayımlanmıştır. Uygunluk değerlendirmesine geçen 1.005 kayıttan 47'si, özet ya da tam metin incelendiğinde aynı gerekçeyle dışlanmıştır. Eleme süreci Şekil 1'deki akış şemasında yer almaktadır.

Veri Analizi

Tüm hesaplamalar R ortamında (sürüm 4.6.1; R Core Team 2026) bibliometrix paketi (sürüm 5.4.1) ve web arayüzü biblioshiny (Aria ve Cuccurullo 2017) kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Kurum düzeyindeki sayımlar WoS kurum kayıtlarından makale bazında türetilmiştir (her kurum makale başına bir kez sayılmıştır). Aynı kurumun alt birimleri, birden çok kampüsü kapsayan üst yapıların çatı adları ve adresin farklı biçimlerde yazılması gibi ad farklılıkları elle birleştirilmiştir. Bunun nedeni, biblioshiny'nin kurum modülünün makaleleri

değil, bir kurumun yazar adreslerinde kaç kez geçtiğini saymasıdır. Önce betimleyici performans göstergeleri (yıllık bilimsel üretim, makale başına ortalama atıf ve en üretken dergiler, yazarlar, kurumlar ve ülkeler) hesaplanmıştır. Ardından bilim haritalama teknikleri uygulanmıştır. Bunlar arasında anahtar kelime birlikte kullanım (co-occurrence) analizi, merkezilik ve yoğunluğa dayalı tematik haritalama (Callon ve ark. 1991, Cobo ve ark. 2011), eğilim konuları analizi, atıf alan kaynakları, yazarları ve anahtar kelimeleri ilişkilendiren üç alanlı grafik ve atıf alan kaynakların ortak atıf analizi bulunmaktadır. Tüm anahtar kelime birlikte kullanım, tematik harita ve eğilim konuları analizleri standartlaştırılmış yazar anahtar kelimeleri üzerinde yürütülmüştür.

Şekil 1. PRISMA akış şeması

Akış şeması, PRISMA 2020'nin yalnızca veri tabanı ve kayıt sistemi taraması içeren yeni sistematik derlemeler için hazırlanmış şablonundan uyarlanmıştır (Page ve ark. 2021). Eleme aşamasında dışlanan 781 kaydın 768'i çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarını konu almadığı, 13'ü ise İngilizce yayımlanmadığı için dışlanmıştır.

Tüm ağ analizlerinde ilişki gücü (association strength) normalizasyonuyla Louvain kümeleme algoritması kullanılmıştır. Anahtar kelime birlikte kullanım ağı (Şekil 15) ve ortak atıf ağı (Şekil 17) en sık geçen 50 düğümle sınırlandırılmış (bu eşik, ağların okunabilirliğini korumak amacıyla yazılımın varsayılan değerinde tutulmuştur), bağlantısız düğümler çıkarılmış ve her düğümün en az iki bağa sahip olması koşulu aranmıştır.

Tematik harita (Şekil 14) en sık geçen 250 yazar anahtar kelimesi üzerinde, bin belge başına en az beş küme sıklığı ve küme başına üç etiketle hesaplanmıştır. Tematik evrim analizi (Şekil 16) 2010 ve 2020 kesme noktalarını kullanmış, böylece 1982-2010, 2011-2020 ve 2021-2026 dönemleri elde edilmiştir. Yazar düzeyindeki analizler (Şekil 7 ve 9) için en üretken 10 yazarın adlarının harf çevirisi ve kısaltmadan kaynaklanan farklı yazımları elle birleştirilmiştir (Arslan G. = "Gokmen" + "Goekmen"; Baker A. J. L. = "Amy J. L." + "Amy"; Brassard M. R. = "Marla R." + "Marla"). Bu nedenle metinde bildirilen sayılar, şekillerde görüntülenen birleştirilmemiş yazılım çıktısından küçük farklar gösterir. Kurumsal göstergeler de aynı temelde hesaplanmıştır. Aynı kuruma ait farklı adlar analizden önce birleştirilmiştir. Örneğin üniversitenin

adına il adı eklendiği için kayıtlarda iki ayrı biçimde geçen "Mehmet Akif Ersoy Univ" ve "Burdur Mehmet Akif Ersoy Univ" tek kurum olarak sayılmıştır. Kurumun yeniden adlandırılması nedeniyle iki ayrı adla kayıtlı olan North Sichuan Medical College ve North Sichuan Medical University de aynı biçimde birleştirilmiştir. Buna karşılık Leiden University ile Leiden University Medical Center gibi ad ögesi paylaşan ancak hukuken ayrı kuruluşlar ayrı tutulmuştur. Her kurum makale başına bir kez sayılmıştır. Dolayısıyla Şekil 10 için bildirilen değerler, makalelerde kayıtlı yazar kurum bilgisi sayısını değil makale sayısını ifade etmektedir.

Arama Stratejisinin Duyarlılık Analizi

Sorguyu başlık alanıyla sınırlamak konusal kesinliği en üst düzeye çıkarırken duyarlılığı azaltmaktadır. Bu nedenle başlık alanında arama yapmanın bulgular üzerindeki etkisi ampirik olarak incelenmiştir. 15 Ağustos 2026 tarihinde aynı 16 terim, başlıkları, özetleri, yazar anahtar kelimelerini ve Keywords Plus'ı tarayan konu alanında (TS) yeniden çalıştırılmıştır. Konu taraması 15.225 kayıtla sonuçlanmıştır. Bu kayıtlar, başlık taramasında elde edilen 1.807 kaydın tümünü kapsamakta ve bunlara ek olarak 13.418 kayıt içermektedir. Bu farkı oluşturan kayıtların büyük ölçüde bu çalışmanın kapsamı dışındaki kayıtlardan oluştuğu görülmüştür. Bunun nedeni, söz konusu terimlerin yakın partner, iş yeri ve yaşlı istismarı alan yazınlarında da standart olmasıdır. Örneğin konu sorgusunda ilk sırada çıkan kayıt, Japonya'da yaşlı istismarına ilişkin bir çalışmadır. İki taramayı karşılaştırılabilir kılmak için konu taraması, konu alanında çocukluğa da gönderme yapan kayıtlarla (child*, adolescen*, youth, …) sınırlandırılmıştır. Bu sınırlamayla 9.217 kayıt elde edilmiş, yinelemeler çıkarıldıktan sonra 9.215 kayıt kalmıştır. Ardından bu kapsam eşleştirilmiş veri setinin temel göstergeleri, burada analiz edilen veri setinin göstergeleriyle karşılaştırılmıştır. Yazar anahtar kelimeleri her iki durumda da aynı sözcüksel eş anlamlılar sözlüğü kullanılarak standartlaştırılmıştır.

Performans göstergeleri arama alanı değişikliğine karşı dayanıklı çıkmıştır. Child Abuse & Neglect her iki veri setinde de en üretken kaynak olarak ilk sırada yer almış ve önde gelen 10 derginin yedisi iki listede ortak çıkmıştır (paylaşılan sıralar üzerinde Spearman $\rho = 0.79$). Önde gelen 10 ülkenin sekizi de aynı biçimde her iki listede ortaktır. ABD ile Çin her ikisinde birinci ve ikincidir ($\rho = 0.95$). İlk beş içindeki tek değişiklik Türkiye ile Kanada'nın sırasıdır. Yıllık üretim profilleri, iki veri setinin ortak olduğu 43 yıl boyunca yakından örtüşmüştür ($\rho = 0.92$). Makale başına ortalama atıf (26.54'e karşı 30.16) ve uluslararası ortak yazarlık oranı (%19.1'e karşı %23.9) karşılaştırılabilir büyüklüktedir. Ancak geniş veri seti daha az yoğunlaşmıştır. Bradford çekirdeği 9'a karşı 26 kaynaktan oluşmaktadır.

Buna karşılık anahtar kelime profilleri keskin biçimde ayrışmıştır. Önde gelen 10 yazar anahtar kelimesinden yalnızca beşi ortaktır ve sıra korelasyonu ihmal edilebilir düzeydedir ($\rho = 0.10$). Kapsam eşleştirilmiş konu veri setinin en sık anahtar kelimeleri "adolescence", "child abuse", "childhood trauma" ve "child maltreatment" olmuş, "emotional abuse" altıncı sırada kalmıştır. Oysa mevcut veri setinde "emotional abuse" ilk sıradadır ve önde gelen 10 anahtar kelimenin altısı yapının kendisine ilişkin adlandırmalardır. "Intimate partner violence" ve "domestic violence" gibi terimler, çocukluk kısıtlamasına karşın konu veri setinin en sık anahtar kelimeleri arasında kalmıştır. Dolayısıyla konu taramasının eklediği kayıtlar ağırlıklı olarak çocukluk çağı duygusal istismarına ilişkin ek çalışmalar değil, duygusal istismarın birçok değişkenden biri olarak yer aldığı genel çocuk örselenmesi çalışmalarıdır. Bu nedenle burada benimsenen başlık temelli strateji, daha büyük bir veri setinin eksik bir parçası olarak değil, konu bakımından tutarlı bir veri seti tanımlayan bir yaklaşım olarak değerlendirilmelidir. Bununla birlikte, Tartışma bölümünde belirtildiği gibi, duygusal ihmal ve istismarı başlıklarında adlandırmaksızın ele alan çalışmalar bu stratejinin kapsamı dışında kalmaktadır.

Bulgular

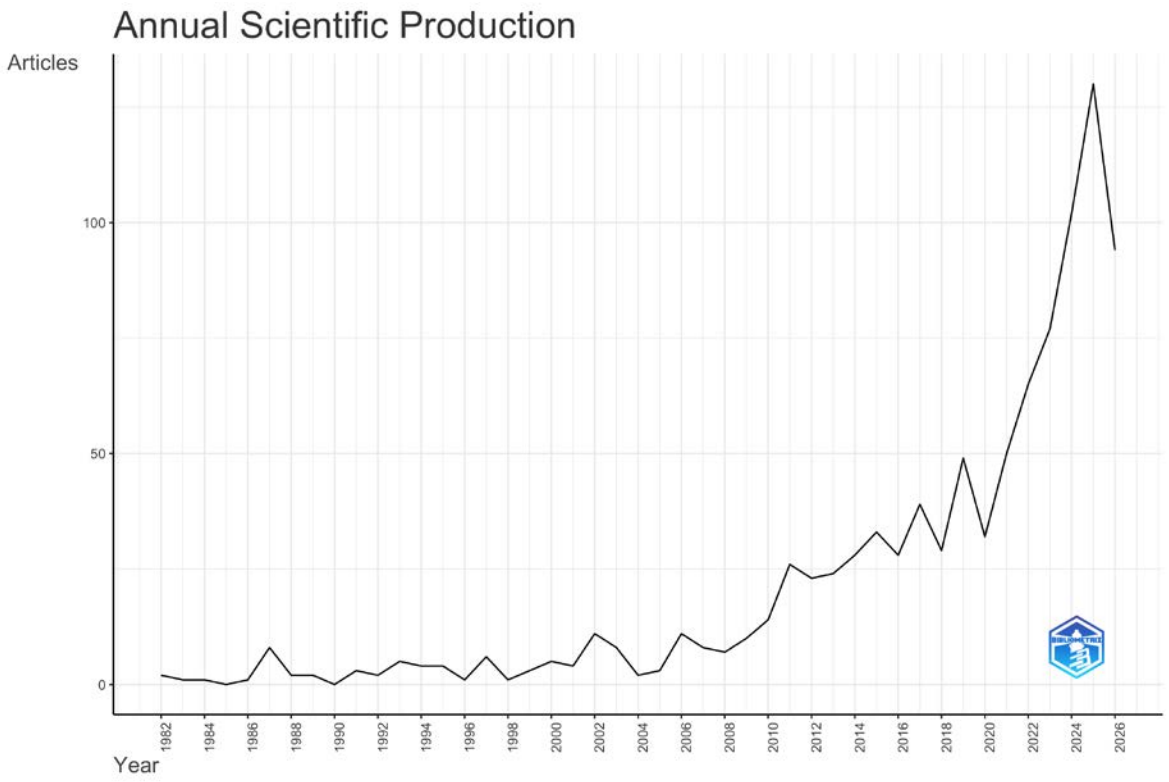
Alan Yazının Genel Özellikleri ve Yıllar İçindeki Gelişimi

Şekil 2, veri setinin temel özelliklerini özetlemektedir. 958 makale 1982-2026 yılları arasında 341 farklı kaynakta yayımlanmış olup birlikte 32.592 kaynağa atıf yapmakta ve 1.797 ayrı yazar anahtar kelimesi taşımaktadır. Makaleler 3.273 yazar tarafından yazılmıştır ve bu yazarlardan 79'u tek yazarlı çalışmalara imza atmıştır. Makale başına ortalama 4.25 ortak yazar düşmesi, bu alandaki araştırmaların büyük ölçüde ekip

çalışmasına dayandığını göstermektedir. Buna karşılık makalelerin yalnızca %19.1'i uluslararası ortak yazarlıdır. Dolayısıyla iş birliği büyük ölçüde ulusal sınırlar içinde kalmaktadır. %9.14'lük yıllık büyüme oranı ve 7.78 yıllık ortalama makale yaşı, genç ve hızla genişleyen bir alan yazınına işaret etmektedir. Makaleler ortalama 26.54 atıf almıştır.

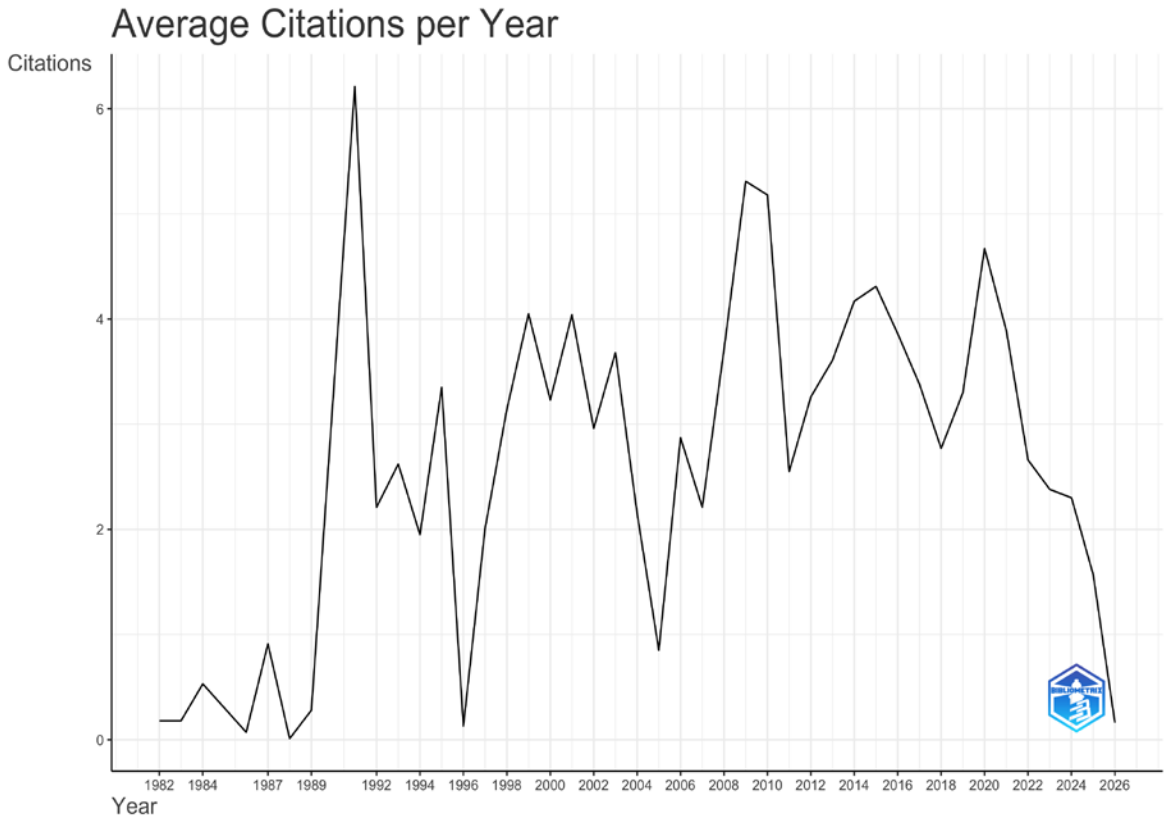
Şekil 2. Çalışmalara ilişkin betimleyici bilgiler-

Şekil 3. Yayınların yıllara göre sayısı

Şekil 3'te görüldüğü gibi, 958 makalenin yıllık dağılımı, çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarına ilişkin yayınların 2000'lerin sonuna dek seyrek kaldığını ortaya koymaktadır. 1982-2008 arasındaki 27 yıl, tüm veri setinin yalnızca %11'ine karşılık gelen 105 makaleyi barındırmaktadır. Yayın sayısı 2009'dan sonra yükselmeye başlamış ve 2021'den itibaren keskin biçimde ivmelenerek 2025'te 130 makaleyle doruğa ulaşmıştır. 2026'daki daha düşük sayı ilgide bir azalmaya işaret etmemekte, verilerin yıl tamamlanmadan toplanmış olmasından kaynaklanmaktadır. Yalnızca 2021-2025 döneminde 424 makale yayımlanmıştır ve bu sayı veri setinin %44.3'üne karşılık gelmektedir. Son üç tam yılda (2023-2025) yayımlanan 309 makale ise veri setinin %32.3'ünü oluşturmaktadır. Bu yoğunlaşma, %9.14'lük yıllık büyüme oranıyla birlikte, çocukluk

çağı duygusal ihmal ve istismarının örselenme alan yazını içinde en hızlı büyüyen konulardan biri hâline geldiğini göstermektedir.

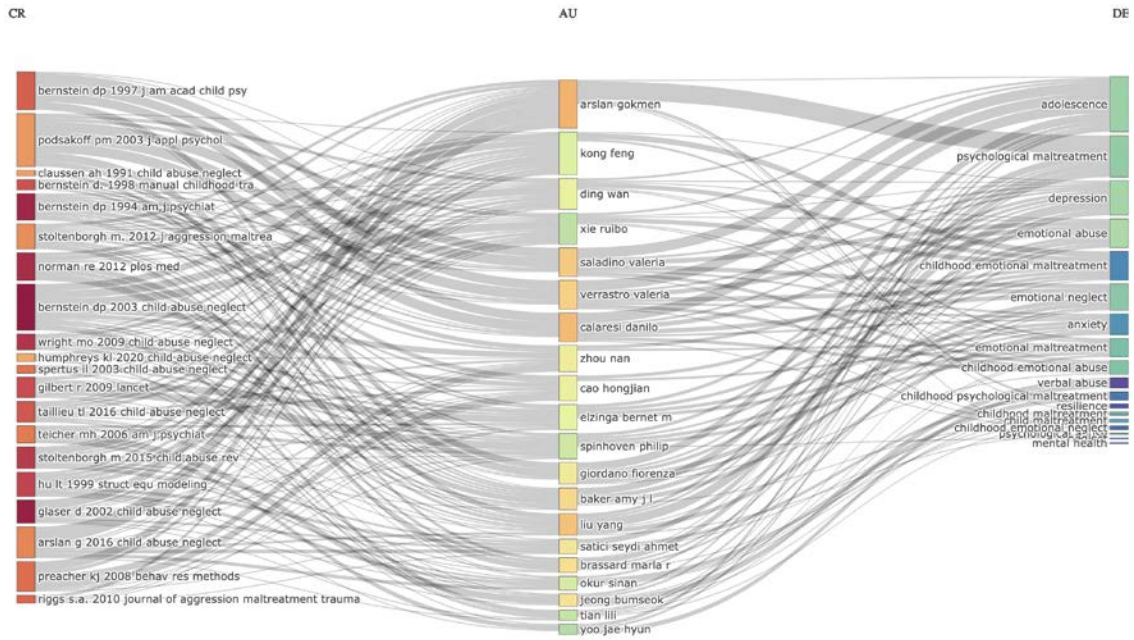

Şekil 4. Yıllara göre makale başına ortalama atıf sayısı

Şekil 4, yayın hacmi son yıllarda en yüksek düzeyde olmasına karşın makale başına ortalama atıf sayısının 1991'de doruğa ulaştığını ve bunu 1999-2001, 2009-2010, 2014-2015 ve 2020 dolaylarındaki ikincil dorukların izlediğini göstermektedir. 1991 değeri, tümü yüksek atıflı yalnızca üç makaleye dayanmaktadır (Claussen ve Crittenden 1991, Vissing ve ark. 1991, Zweig-Frank ve Paris 1991). Bu nedenle 1991, özellikle etkili bir yılın kanıtı olarak değil, birkaç kurucu çalışmanın izi olarak okunmalıdır. Claussen ve Crittenden'ın (1991) makalesi ortak atıf ağının tanımsal kümesinde de bir düğüm olarak yer almaktadır (Şekil 17). 1999-2001, 2009-2010 ve 2014-2015 dolaylarındaki doruklar, bu dönemlerde alanda yüksek atıf alan etkili çalışmaların yayımlandığını düşündürmektedir. 2020 doruğu ise hızla atıf biriktiren daha güncel etkili çalışmalara işaret etmektedir. 2020'den sonraki istikrarlı düşüş beklenen bir durumdur çünkü bu gösterge belge yaşına göre normalize edilmektedir ve yeni yayınların atıf penceresi henüz kısadır.

En Çok Atıf Alan Kaynaklar, En Üretken Yazarlar ve Anahtar Kelimeler Arasındaki İlişki

Üç alanlı grafik, en sık atıf alan kaynakları (solda), en üretken yazarları (ortada) ve en sık geçen anahtar kelimeleri (sağda) ilişkilendirmektedir (Şekil 5). Kutuların dikey sırası, toplam atıf ya da kullanım sıklığını değil, bu bağlantıların gücünü yansıtmaktadır. Kaynaklar arasında en belirgin olanlar ölçüm araçlarıdır. Çocukluk Çağı Travma Ölçeği (Childhood Trauma Questionnaire) dört ayrı sürümüyle görünmektedir (Bernstein ve ark. 1994, 1997, Bernstein ve Fink 1998, Bernstein ve ark. 2003) ve bunlara Glaser (2002), Teicher ve ark. (2006), Stoltenborgh ve ark. (2012, 2015) ile Norman ve ark. (2012) imzalı kavramsal ve epidemiyolojik çalışmalar eşlik etmektedir. Birkaç yöntemsel kaynak da (Hu ve Bentler 1999, Podsakoff ve ark. 2003, Preacher ve Hayes 2008) en çok atıf alan kaynaklar arasında yer almakta ve bu durum, çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı alanındaki pek çok çalışmanın anket temelli aracılık desenleri kullandığını göstermektedir. Önde gelen yazarlar ile atıf alan kaynaklar en güçlü biçimde "adolescence", "psychological maltreatment", "depression", "emotional abuse", "childhood emotional maltreatment", "emotional neglect" ve "anxiety" anahtar kelimeleriyle bağlantılıdır.

Şekil 5. Makalelerdeki atıf alan kaynaklar, yazarlar ve anahtar kelimeler arasındaki ilişki

Yayınların ve Atıfların Dergilere Göre Dağılımı

Veri setindeki 958 makale arasında konuya ilişkin en çok yayının yer aldığı 10 dergi ve bu dergilerdeki makale sayılarına Tablo 1'de yer verilmektedir.

Tablo 1. Konuya ilişkin en çok yayın içeren dergilerin sıklıkları

Kaynak	Makale sayısı
Child Abuse & Neglect	156
Children and Youth Services Review	29
Journal of Interpersonal Violence	26
Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma	21
Current Psychology	20
Journal of Affective Disorders	20
Journal of Family Violence	20
Frontiers in Psychiatry	19
Frontiers in Psychology	17
BMC Psychiatry	10

Tablo 1 incelendiğinde, konuya ilişkin en çok yayının yer aldığı dergi 156 makale ile Child Abuse & Neglect olup onu 29 makale ile Children and Youth Services Review ve 26 makale ile Journal of Interpersonal Violence izlemektedir. Yayınların belirli dergilerde toplandığı görülmektedir. İlk sıradaki dergi tek başına veri setindeki makalelerin %16.3'ünü yayımlamıştır ve bu sayı ikinci sıradaki derginin beş katından fazladır. Burada listelenen 10 dergi, veri setindeki 341 kaynağın %2.9'unu oluşturmasına karşın makalelerin %35.3'ünü yayımlamıştır.

Bu listenin bileşimi, sıralaması kadar bilgi vericidir. 10 derginin beşi ihmal, istismar, şiddet ve çocuk refahı alanlarının uzmanlık dergileridir (Child Abuse & Neglect, Children and Youth Services Review, Journal of Interpersonal Violence, Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma, Journal of Family Violence) ve ilk 10'daki 338 makalenin 252'sini barındırmaktadır. Kalan beş dergi ise genel psikoloji ve psikiyatri dergileridir (Current Psychology, Journal of Affective Disorders, Frontiers in Psychiatry, Frontiers in Psychology, BMC Psychiatry). Current Psychology, Journal of Affective Disorders ve Journal of Family Violence 20'şer makaleyle eşit olduğundan, tabloda sıraya göre değil konuya göre gruplanmışlardır. Dolayısıyla çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı araştırmaları ağırlıklı olarak çocuk koruma dergilerinde yer almakla birlikte,

klinik yönelimli ikinci bir okur kitlesine de ulaşmaktadır. Bu bölünme, anahtar kelime analizinde belirlenen tanımsal ve sonuç odaklı araştırma hatları arasındaki ayrıma da karşılık gelmektedir (Şekil 15).

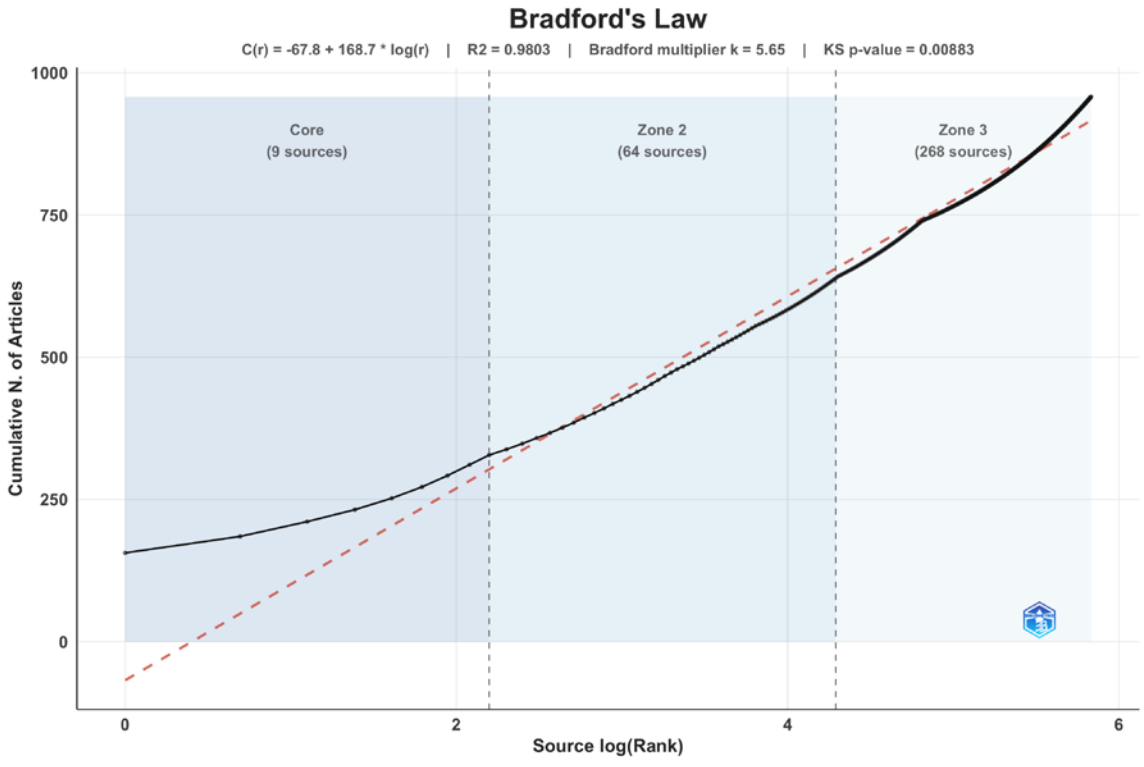
Tablo 2. Yerel olarak en çok atıf alan kaynaklar (incelenen makalelerin kaynakçaları içinde alınan atıf sayısı)

Kaynaklar	Yerel atıf
Child Abuse & Neglect	4.249
J Affect Disorders	799
Am J Psychiat	681
Dev Psychopathol	640
Child Dev	425
J Interpers Violence	419
Pers Indiv Differ	418
J Child Psychol Psyc	417
J Pers Soc Psychol	409
Child Maltreatment	406

*Not: Kaynak adları, atıf alan kaynak kayıtlarındaki kısaltılmış biçimleriyle verilmiştir.

Tablo 2 incelendiğinde, Child Abuse & Neglect 4.249 yerel atıfla, incelenen makalelerin kaynakçaları içinde de en sık atıf alan kaynaktır. Child Abuse & Neglect dergisini Journal of Affective Disorders (799) ve American Journal of Psychiatry (681) izlemektedir. Bu sayılar, bu dergilerin aldığı toplam atıfları değil, veri setindeki makalelerin yaptığı atıfları yansıtmaktadır. Dolayısıyla bu liste çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı araştırmalarının entelektüel temelini oluşturan kaynakları göstermektedir.

Tablo 1 ile birlikte okunduğunda bu liste, alanın bilgisini nereden aldığı ile nerede yayımladığı arasındaki bir uyumsuzluğu ortaya koymaktadır. Yalnızca üç dergi her iki tablonun ilk 10'unda görünmektedir. Yerel olarak en çok atıf alan diğer yedi kaynak, aralarında Development and Psychopathology (640), Child Development (425), Journal of Child Psychology and Psychiatry (417) ve Child Maltreatment (406), yoğun biçimde atıf almakta ancak en üretken 10 dergi (Tablo 1) arasında yer almamaktadır. Dolayısıyla alanın entelektüel temeli büyük ölçüde gelişimsel psikopatoloji ve psikiyatri yazınına dayanırken, alanda yapılan çalışmalar daha çok ihmal ve istismar alanının uzmanlık dergilerinde ve genel psikoloji ile psikiyatri dergilerinde yayımlanmaktadır.

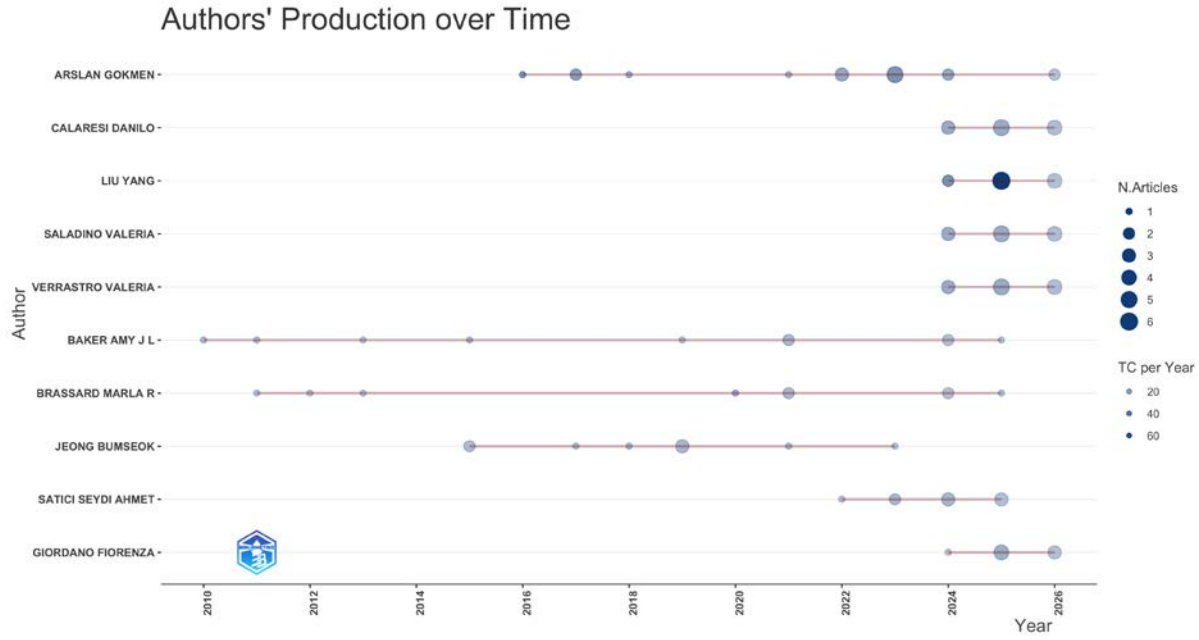

Şekil 6. Bradford yasası: kaynakların bölgelere göre dağılımı

958 makalenin 341 kaynağa dağılımı Bradford yasasına uymaktadır (C(r) = -67.8 + 168.7 log r; R^2 = 0.98; Bradford çarpanı k = 5.65). Dokuz dergi çekirdek bölgeyi oluşturmakta ve veri setinin %34.2'sine karşılık gelen 328 makaleyi barındırırken, 2. Bölge 64, 3. Bölge ise 268 dergiden oluşmaktadır. Child Abuse & Neglect tek başına 156 makale yayımlamıştır. Bu sayı, çekirdek bölgedeki makalelerin yaklaşık yarısına karşılık gelmekte ve ikinci sıradaki derginin yayın sayısının beş katını aşmaktadır. Bu durum derginin çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı araştırmalarının disipliner yuvası konumunu doğrulamaktadır. Kolmogorov-Smirnov testi de kuramsal dağılımdan anlamlı bir sapmaya işaret etmektedir (p = 0.009). Şekil 6'da görüldüğü gibi, gözlenen dağılımı gösteren eğri çekirdek ve ikinci bölgede modelin öngördüğü doğrunun üzerinde seyretmektedir. Yani önde gelen kaynaklar alan yazının modelin öngördüğünden daha büyük bölümünü taşımaktadır. Dolayısıyla alan, Bradford yasasının öngöreceğinden daha fazla yoğunlaşmıştır. Öte yandan her biri yalnızca bir ya da iki makale yayımlayan 267 dergilik uzun kuyruk (3. Bölgedeki 268 kaynağın biri hariç tümü), konunun aynı zamanda geniş bir komşu alan yazın yelpazesine dağıldığını göstermektedir.

Yazarların ve Kurumların Üretkenliği ve Etkisi

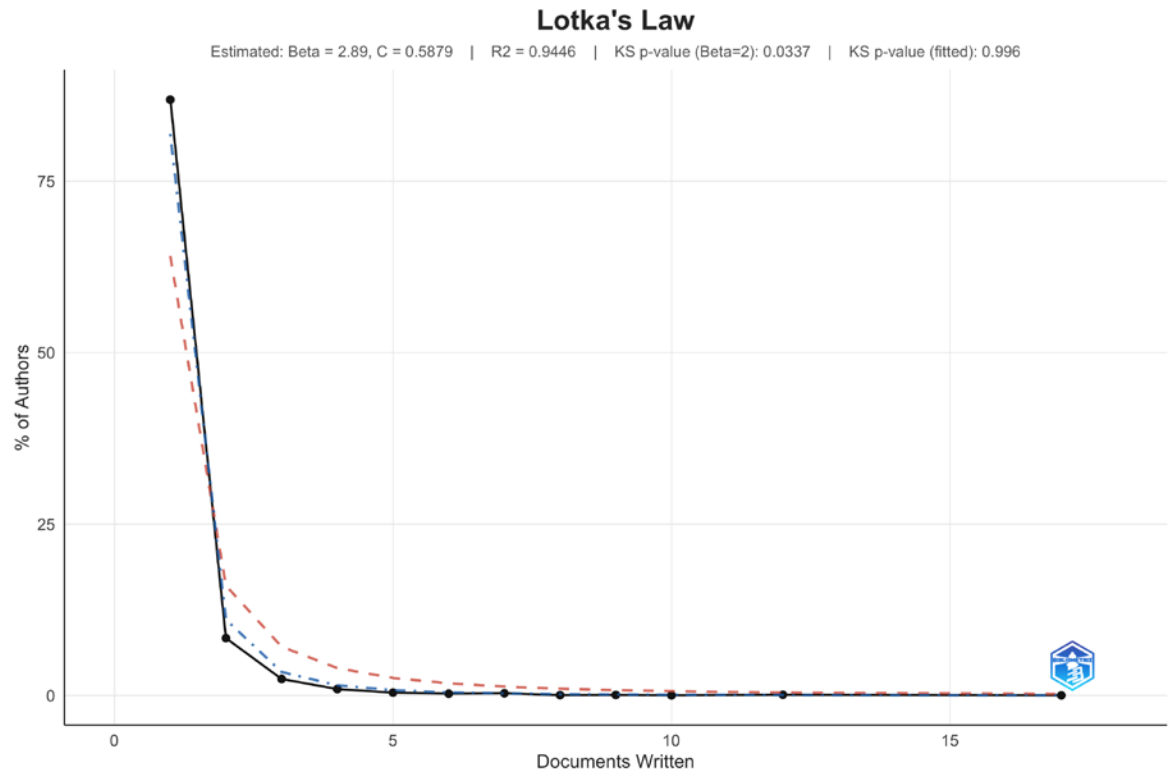
Yazar üretkenliğinin dağılımı Lotka yasasıyla, yazarların veri seti içindeki etkisi ise h-indeksiyle incelenmektedir.

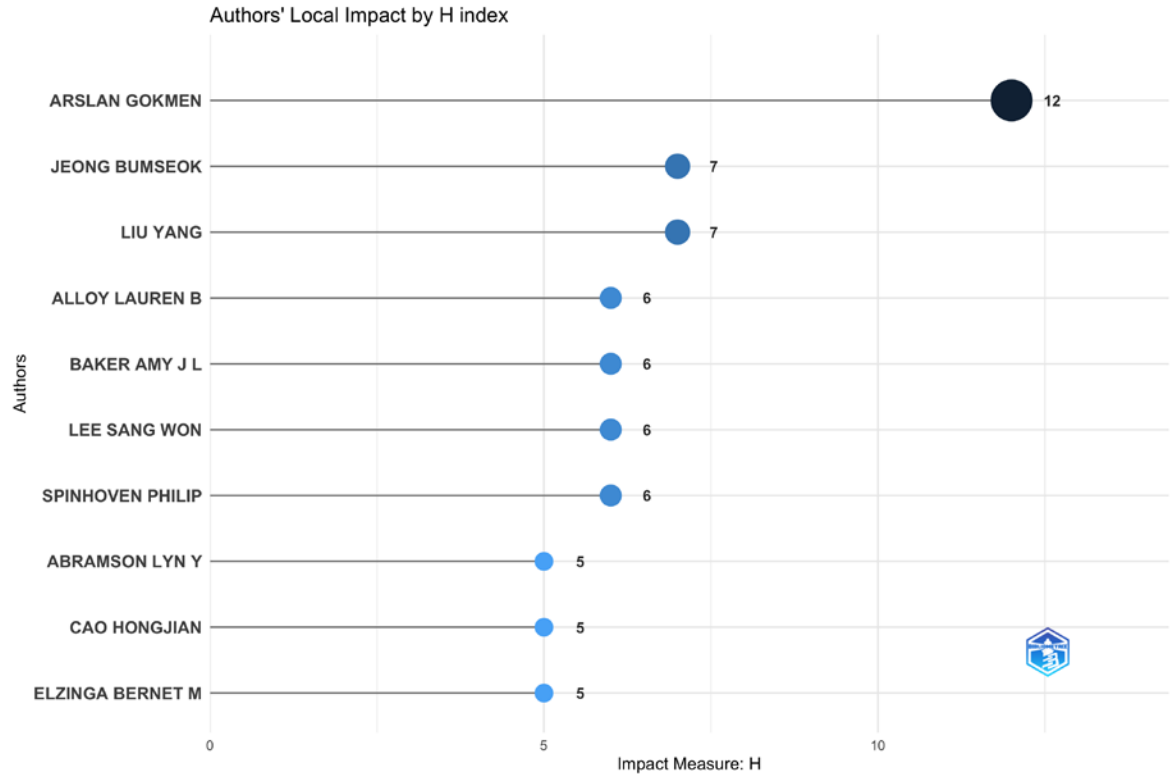
Şekil 7. Konuya ilişkin en ilgili 10 yazarın zaman içindeki üretimi

Şekil 7'ye göre konuya ilişkin en üretken yazar, üretimi 2016-2026 dönemine yayılan ve 2023 dolaylarında doruğa ulaşan Arslan G.'dir (18 makale). Onu 12'şer makaleyle beş yazar (Calaresi D., Liu Y., Saladino V., Verrastro V. ve Baker A. J. L.), ardından 10 makaleyle Brassard M. R. izlemektedir. Şekil ayrıca iki farklı üretkenlik örüntüsünü ortaya koymaktadır. Baker A. J. L. ve Brassard M. R. gibi bazı yazarlar 10 yılı aşkın süredir alanda yayın yaparken, Saladino V., Verrastro V., Calaresi D. ve Giordano F.'den oluşan bir grup kısa sürede çok sayıda makale yayımlamış ve yayınlarını 2024-2026 döneminde yoğunlaştırmıştır. Bu ikinci küme aynı İtalyan araştırma grubunun ortak yazarlarından oluşmaktadır. Dolayısıyla bu alanda yazar düzeyindeki üretkenlik kısmen bireysel araştırmacıların değil, az sayıda iş birliği ekibinin çalışmasını yansıtmaktadır.

En üretken 10 yazar için yazar adları elle ayrıştırılmıştır. Çünkü ne baş harfe dayalı ne de tam ada dayalı biçim, adların bütün farklı yazımlarını çözmektedir. Baş harfe dayalı eşleştirme ayrı araştırmacıları birleştirmiş (örneğin "Liu Y" altında 13 farklı yazar görünmüştür), tam ada dayalı eşleştirme ise tek araştırmacıyı adının farklı yazımlarına bölmüştür (örneğin Arslan G. "Gokmen" ve "Goekmen"; Brassard M. R. "Marla R." ve "Marla"; Baker A. J. L. "Amy J. L." ve "Amy" olarak görünmüştür). Yukarıda bildirilen sayılar bu birleştirilmiş kayıtlara dayanmaktadır. Bu nedenle birleştirilmemiş yazılım çıktısını yansıtan Şekil 7'de görüntülenen değerlerden küçük farklar gösterir.

Şekil 8. Lotka yasası: yazar üretkenliği dağılımı

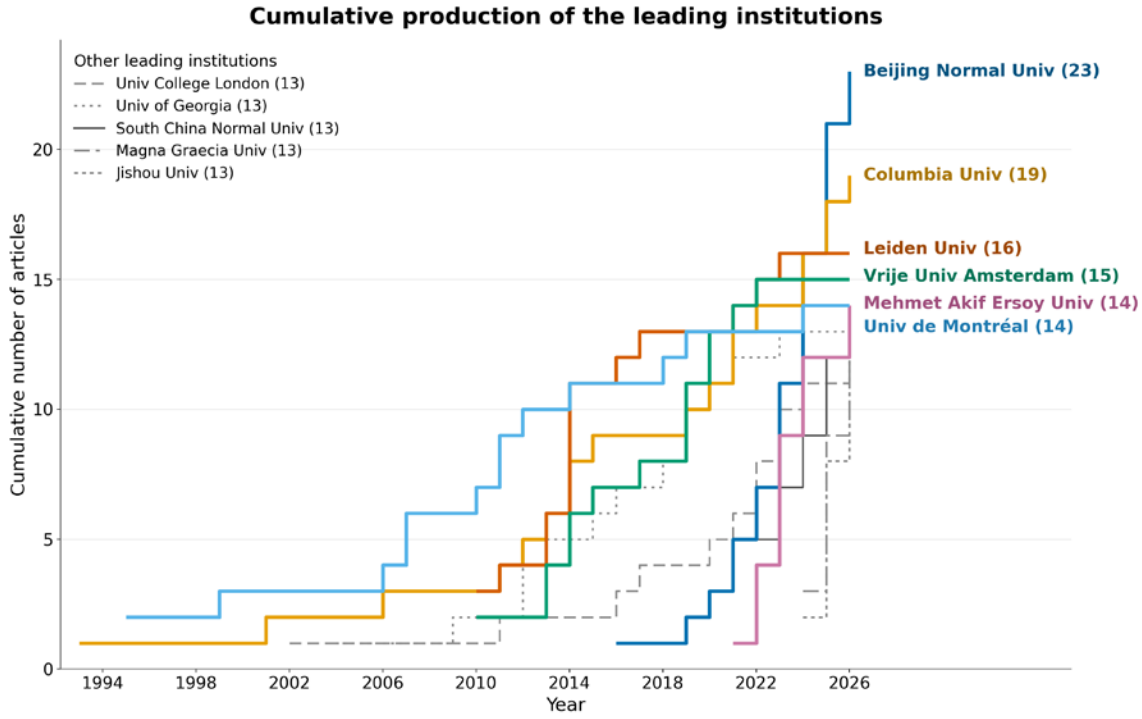

Şekil 9. Yazarların h-indeksine göre yerel etkisi

Yazar üretkenliği genelleştirilmiş bir Lotka dağılımını izlemiştir (β = 2.89, C = 0.59; R^2 = 0.94; Şekil 8). Veri setindeki 3.273 yazarın 2.844'ü (%86.9) yalnızca bir, 274'ü (%8.4) iki makale yayımlamıştır. Beş ya da daha fazla makalesi olan yazar sayısı yalnızca 45'tir (%1.4). En üretken yazarın makale sayısı 17'dir; adının yukarıda

belirtilen farklı yazımları birleştirildiğinde bu sayı 18'e çıkmaktadır. Klasik Lotka üsteli olan 2, Kolmogorov-Smirnov testiyle reddedilmekte ($p = 0.034$), buna karşılık uyarlanan 2.89 üsteli gözlenen dağılıma yakın bir uyum sağlamaktadır ($p = 0.996$). Dolayısıyla bu alanda üretkenlik, Lotka'nın klasik formülasyonunun öngördüğünden daha fazla yoğunlaşmıştır. Alan yazın büyük ölçüde ara sıra katkı veren yazarlarca ayakta tutulmakta, yalnızca küçük bir araştırmacı çekirdeği ise çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı üzerine düzenli olarak yayın yapmaktadır.

Şekil 9, en üretken yazarların veri seti içindeki h-indeksiyle ölçülen yerel etkisini sunmaktadır. Arslan G. 12'lik h-indeksiyle başı çekmektedir. Arslan G.'yi Jeong B. ile Liu Y. (7'şer) ve h-indeksi 6 olan bir yazar grubu (Alloy L. B., Baker A. J. L., Lee S. W. ve Spinhoven P.) izlemektedir. Bu sıralama, makale sayısına göre yapılan sıralamadan belirgin biçimde ayrışmaktadır. Lee S. W., Alloy L. B., Abramson L. Y. ve Elzinga B. M. gibi görece az yayını olan yazarların h-indeksleri, çok daha fazla makale yayımlamış yazarlarınkine yakındır. Buna karşılık Şekil 7'de belirlenen yeni İtalyan kümesi, her biri 12 makale yayımlamış olmasına karşın en yüksek h-indeksi değerleri arasında görünmemektedir. Bu durum, 2024 ve sonrası yayınlar için atıf penceresinin kısalığıyla tutarlıdır.

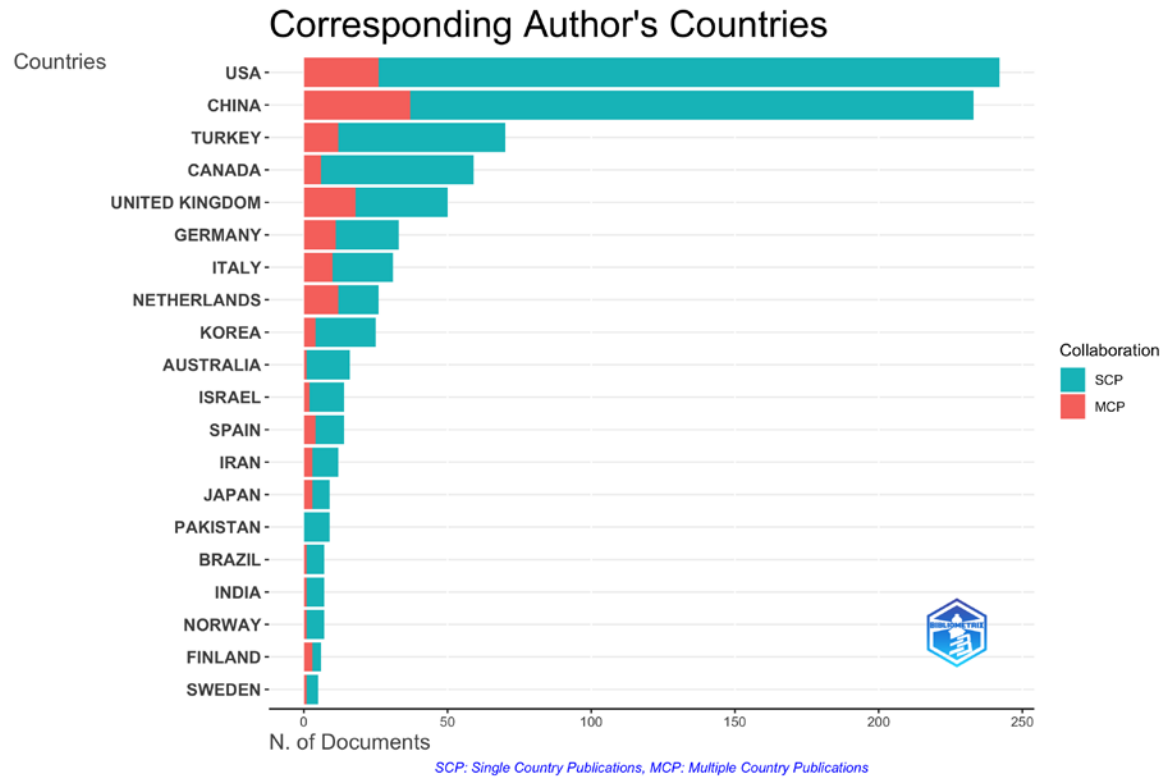
Şekil 10. Kurumlara göre toplam makale sayısı ve yıllara göre kümülatif büyüme

Şekil 10, veri setine en az 13 makale katan 11 kurumu bildirmektedir. Beijing Normal University 23 makaleyle başı çekmektedir. Onu Columbia University (19), Leiden University (16), Vrije Universiteit Amsterdam (15) ile 14'er makaleyle Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi ve Université de Montréal izlemektedir. Kalan beş kurumun her biri 13 makale yayımlamıştır (University College London, University of Georgia, South China Normal University, Magna Graecia University of Catanzaro ve Jishou University). Bu kurumları birbirinden ayıran, makale sayılarından çok bu makaleleri hangi dönemde yayımladıklarıdır. Columbia University veri setindeki ilk makalesini 1993 gibi erken bir tarihte, Université de Montréal 1995'te, Leiden University ile Vrije Universiteit Amsterdam ise 2010'da yayımlamıştır. Bu kurumlar arasında son yıllarda da yayın yapmayı sürdüren yalnızca Columbia University'dir. 2021'den bu yana Columbia sekiz, Leiden üç, VU Amsterdam iki, Montréal ise bir makale yayımlamıştır. Kalan kurumlar alana geç girmiş ve neredeyse tüm çalışmalarını son beş yıl içinde üretmiştir. Alana ilk makalesiyle 2016'da giren Beijing Normal University, 23 makalesinin 20'sini 2021 ve sonrasında yayımlamıştır. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi ilk makalesini 2021'de yayımlamış ve 14 makalesinin tümü bu tarihten sonra gelmiştir. Magna Graecia University of Catanzaro ile Jishou University ise alana ancak 2024'te girmiştir ve her ikisinin de 13'er makalesinin tamamı son üç yılda yayımlanmıştır. Dolayısıyla alandaki kurumlar; katkıları 20 yıl içinde yavaş yavaş birikmiş köklü merkezler ve

son yıllarda alana girip güncel yayınların orantısız biçimde büyük bir bölümünü üstlenen kurumlar olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır.

Kümülatif eğriler bu yapılanmanın ne denli yeni olduğunu göstermektedir. Yaklaşık 20 yıl boyunca en büyük katkı Université de Montréal'den gelmiştir. Alana 2010'da giren Leiden University 2010'ların ortasında öne geçmiş, ancak kümülatif üretimi 2023'ten bu yana değişmemiştir. Onu yerinden eden kurumlar alana hayli geç girmiştir. Beijing Normal University 2016'da, South China Normal University 2018'de katılmıştır. Magna Graecia ve Jishou üniversiteleri ise ilk makalelerini ancak 2024'te yayımlamıştır. Beijing Normal University 2024'te Leiden'i yakalamış ve 2025'te geçmiştir. Dolayısıyla alanın kurumsal önderliği son üç yıl içinde el değiştirmiştir. Bu durum da Şekil 3'te görülen büyümenin büyük ölçüde 10 yıl önce bu alanda hiç yayını bulunmayan kurumlardan kaynaklandığına işaret etmektedir.

Ülkelerin Yayın Sayıları ve Uluslararası İş Birliği

Şekil 11. Sorumlu yazarların ülkelere göre dağılımı ve diğer ülkelerle iş birliği

Şekil, Web of Science çıktısını olduğu gibi aktarmaktadır; ülke bu çıktıda "Turkey" olarak geçmekte, makalede ise Türkiye adı kullanılmaktadır

Şekil 11, veri setinde temsil edilen 57 ülkedeki sorumlu yazarların dağılımını, tek ülkeli yayınlar (SCP) ile çok ülkeli yayınları (MCP) ayırt ederek sunmaktadır. ABD (242 makale, %25.3) ile Çin (233 makale, %24.3) neredeyse aynı sayıda makale üretmiş olup birlikte veri setinin yaklaşık yarısını oluşturmaktadır. Türkiye 70 makaleyle (%7.3) üçüncü sırada, Kanada (59) ile Birleşik Krallık'ın (50) önünde yer almaktadır.

Bir ülkenin yayın sayısı arttıkça uluslararası ortak yazarlı makalelerin oranı artmamaktadır. ABD'de makalelerin yalnızca %10.7'si çok ülkeli yayındır. Bu oran Çin'de %15.9, Kanada'da %10.2 ve Avustralya'da %6.2'dir. Buna karşılık Avrupa ülkelerinde çok ülkeli yayınların oranı çok daha yüksektir (Hollanda %46.2, Birleşik Krallık %36.0, Almanya %33.3, İtalya %32.3). Bu örüntü, Şekil 2'de bildirilen genel uluslararası ortak yazarlık oranının yalnızca %19.1 olmasını da açıklamaktadır. Çünkü veri setindeki makalelerin neredeyse yarısı, yayınlarını ağırlıklı olarak ülke içinde yapan ABD ve Çin'den gelmektedir. Şekil 10 ile birlikte okunduğunda iki şekil, ulusal üretimin büyük ölçüde ulusal kurumlar içinde inşa edildiği ve en çok üreten iki ülkeden hiçbirinin bu üretimi az sayıda merkezde toplamadığı bir alanı betimlemektedir. Nitekim veri setinin en üretken kurumu, kendi ülkesinin makalelerinin onda birinden azını üstlenmektedir.

Tablo 3. Ülkelere göre yayınlar, uluslararası iş birliği ve atıflar							
Ülke	**Makale**	**SCP**	**MCP**	**MCP (%)**	**Atıf**	**Makale başına ortalama atıf**	**Normalize atıf**
ABD	242	216	26	10.7	10.115	41.80	1.01
Çin	233	196	37	15.9	2.575	11.10	1.14
Kanada	59	53	6	10.2	2.343	39.70	0.99
Birleşik Krallık	50	32	18	36.0	1.982	39.60	1.02
Hollanda	26	14	12	46.2	1.410	54.20	1.13
Türkiye	70	58	12	17.1	1.247	17.80	1.24
Almanya	33	22	11	33.3	655	19.80	0.98
İspanya	14	10	4	28.6	459	32.80	0.77
İsrail	14	12	2	14.3	367	26.20	0.52
Kore	25	21	4	16.0	338	13.50	0.48
İtalya	31	21	10	32.3	276	8.90	1.59
Avustralya	16	15	1	6.2	177	11.10	0.35

*Not: Ülkeler sorumlu yazarın ülkesine göre atanmıştır. Normalize atıf, her makalenin toplam atıf sayısının, mevcut veri setinde aynı yıl yayımlanan tüm makalelerin aldığı ortalama atıf sayısına bölünmesiyle hesaplanmaktadır. Dolayısıyla 1.00 değeri, yayın yılının ortalama makalesiyle tam olarak aynı sayıda atıf alan bir makaleyi gösterir. Bu ölçü, ham atıf ortalamaları yayın yaşından güçlü biçimde etkilendiği için bildirilmektedir.

Tablo 3, veri setinin önde gelen ülkeleri için makale sayısını, tek ülkeli (SCP) ile çok ülkeli (MCP) yayınlar arasındaki bölünmeyi ve hem ham hem yıla göre normalize edilmiş biçimiyle alınan atıfları bir araya getirmektedir. ABD açık farkla en yüksek toplam atıf sayısına (10.115) sahiptir. Ancak makale başına ortalama atıfta Hollanda kaynaklı çalışmalar ilk sırada yer almaktadır (54.20). Hollanda kaynaklı çalışmaları ABD (41.80), Kanada (39.70) ve Birleşik Krallık (39.60) izlemektedir. Bu ortalamalar ise yayın yaşından güçlü biçimde etkilenmektedir. En üretken 15 ülkede bir ülkenin yayınlarının ortalama yaşı ile ortalama atıf sayısı $\rho = 0.71$ düzeyinde ilişkilidir. Dolayısıyla bu durum alana erken giren ülkelere avantaj sağlamaktadır. Bu nedenle son sütun normalize atıfları, yani her makalenin atıf sayısının veri setinde aynı yıl yayımlanan tüm makalelerin ortalama atıf sayısına bölünmesini bildirmektedir ve 1.00 değeri, kendi yılının ortalama makalesi kadar atıf alan bir makaleyi göstermektedir. Bu ölçüde sıralama önemli ölçüde değişmektedir. ABD'nin (ortalama yayın yılı 2013.2) ve Hollanda'nın (2016.3) normalize değerleri 1.01 ve 1.13 olup beklenen düzeye yakın ya da biraz üzerindedir. Buna karşılık makaleleri ortalama yalnızca 2.4 yaşında olan Çin 1.14 kaydetmektedir. Dolayısıyla yeni üreticilerin düşük ham ortalamaları, daha düşük etkiyi değil üretimlerinin yaşını yansıtmaktadır ve nicel genişleme ile atıf etkisi, düzeltilmemiş rakamların düşündürdüğünden daha az ayrışmaktadır.

Hollanda ise bu durumun karşıt profilini sunmaktadır. 26 makaleyle en çok atıf alan altı ülke arasındaki en küçük üretimi gerçekleştirirken, en yüksek ortalama atıf oranını (54.20) kaydetmektedir. Bu durum, Leiden University'nin Şekil 10'daki belirgin konumuyla tutarlıdır. Üretimde 70 makaleyle üçüncü olan Türkiye, 17.80'lik ham ortalamayla toplam atıfta (1.247) altıncı sıradadır. Ancak Türkiye'nin yayınları tablodaki en yeni yayınlar arasındadır (ortalama yayın yılı 2022.4) ve 1.24'lük normalize değeri önde gelen ülkeler arasındaki en yüksek ikinci değerdir. Dolayısıyla Türkiye'nin alana katkısı makale sayısıyla sınırlı değildir. Makaleleri daha yeni olan (ortalama yayın yılı 2024.0) İtalya, 31 makaleye dayanarak tablodaki en yüksek normalize değere, 1.59'a ulaşmaktadır.

Yukarıda bildirilen uluslararası iş birliği düzeyi, ülke iş birliği ağı üzerinden daha yakından incelenebilir. 958 makale 73 ülkeyi 174 ayrı iş birliği bağıyla birbirine bağlamaktadır ve bu sayı, olası tüm ülke çiftlerinin %6.6'sına karşılık gelmektedir. Bu ülkelerden 66'sının en az bir uluslararası bağı bulunurken yedisinin hiç bağı yoktur. En güçlü ülke iş birliği bağları Tablo 4'te listelenmektedir.

Bu ağın üç özelliği, Tablo 3'te bildirilen iş birliği oranlarının yorumlanmasına yardımcı olmaktadır. Birincisi, en çok yayın yapan iki ülke olan Çin ile ABD birbirinden kopuk değildir ve aralarındaki bağ, 22 ortak yazarlı makaleyle ağın en güçlü bağıdır. Dolayısıyla iki ülkedeki düşük çok ülkeli yayın oranları, birbirlerinden uzak durduklarını göstermez. Bu oranlar, her iki ülkede de çalışmaların ağırlıklı olarak ülke içinde yürütülmesinden kaynaklanmaktadır. Çin'in sınırlı uluslararası çalışmaları ise büyük ölçüde tek bir ortakla, ABD ile yapılmaktadır. İkincisi, iş birliğinin genişliği ile yoğunluğu ayrı şeylerdir. ABD 38, Birleşik Krallık 30

farklı ülkeyle ortak yazarlık yapmışken Çin yalnızca 13 ortağa ulaşmaktadır. Çin'in 47'lik toplam bağ ağırlığı ABD (105) ve Birleşik Krallık'ın (80) altındadır. Ancak daha az ortağa dağıldığı için Çin'in bağları ortalamada daha güçlüdür. Arasındalık merkeziliği de buna koşut olarak ABD (243.3) ile Birleşik Krallık'ta (157.3) yoğunlaşmıştır. Ağdaki ülkeler arasındaki bağlantılar çoğunlukla bu iki ülke üzerinden kurulmaktadır. Üçüncüsü, Louvain algoritması tek bir bağlantılı çekirdek yerine üç gruplaşma belirlemektedir. Bunlardan ilki ABD ile Çin merkezli olup Asya'ya uzanmakta; ikincisi Birleşik Krallık, Hollanda, İtalya, Avustralya, Türkiye ve Güney Afrika'yı birleştirmekte, üçüncüsü ise Kanada, Almanya ve Kuzey ülkeleri çevresinde kurulmaktadır. Türkiye'de de benzer bir yoğunlaşma görülmektedir. Ülkenin uluslararası ortak yazarlı makalelerinin dokuzu Avustralya, beşi Birleşik Krallık ile yapılmıştır. Dolayısıyla Türkiye'nin uluslararası iş birliği geniş bir ağa değil, az sayıda ortaklığa dayanmaktadır.

Tablo 4. En güçlü ülke iş birliği bağları

Ülke çifti	Ortak yayın	Ortak çalışılan ülke sayısı
Çin - ABD	22	13 / 38
ABD - Birleşik Krallık	12	38 / 30
Türkiye - Avustralya	9	5 / 10
Birleşik Krallık - Hollanda	7	30 / 13
Çin - Birleşik Krallık	6	13 / 30
ABD - Kanada	6	38 / 14
ABD - Hollanda	6	38 / 13
ABD - İtalya	6	38 / 12
ABD - Kore	6	38 / 2
Birleşik Krallık - Kanada	6	30 / 14
Türkiye - Birleşik Krallık	5	5 / 30
ABD - Almanya	5	38 / 19
Birleşik Krallık - Güney Afrika	5	30 / 8

*Not: Bağlar, sorumlu yazarın ülkesinden bağımsız olarak ortak yazarlı makale düzeyinde sayılmıştır. Üçüncü sütun, çiftin her üyesi için adlandırılma sırasıyla, veri setinde en az bir makalede birlikte yazarlık yaptığı ayrı ülke sayısını bildirmektedir.

Tablo 5. En çok atıf alan 10 makalenin atıf bilgileri

Makale	DOI	Toplam atıf	Yıl başına atıf	Normalize atıf
Glaser D, 2002, Child Abuse Negl	10.1016/S0145-2134(02)00342-3	421	16.80	5.70
Spertus IL, 2003, Child Abuse Negl	10.1016/j.chiabu.2003.05.001	327	13.60	3.70
Sanders B, 1995, Child Abuse Negl	10.1016/S0145-2134(94)00131-6	324	10.10	3.02
Claussen AH, 1991, Child Abuse Negl	10.1016/0145-2134(91)90085-R	298	8.30	1.33
van Harmelen AL, 2010, Biol Psychiatry	10.1016/j.biopsych.2010.06.011	291	17.10	3.30
Taillieu TL, 2016, Child Abuse Negl	10.1016/j.chiabu.2016.07.005	283	25.70	6.67
Hanson JL, 2015, Biol Psychiatry	10.1016/j.biopsych.2015.05.010	279	23.20	5.40
Moeller TP, 1993, Child Abuse Negl	10.1016/0145-2134(93)90084-I	254	7.50	2.85
Kaplan SJ, 1999, J Am Acad Child Adolesc Psychiatry	10.1097/00004583-199910000-00009	254	9.10	2.24
Arslan G, 2016, Child Abuse Negl	10.1016/j.chiabu.2015.09.010	249	22.60	5.87

*Not: Toplam atıf, makalenin 11 Ağustos 2026 itibarıyla Web of Science Core Collection'da aldığı atıf sayısıdır. Yıl başına atıf, toplam atfın yayından bu yana geçen yıl sayısına (2026 - yayın yılı + 1) bölümüdür. Normalize atıf, toplam atfın, mevcut veri seti içinde aynı yıl yayımlanan tüm makalelerin aldığı ortalama atıf sayısına bölümüdür; dolayısıyla 1.00 değeri, yayın yılının ortalama makalesiyle tam olarak aynı sayıda atıf alan bir makaleyi gösterir.

En Çok Atıf Alan Yayınlar

Tablo 5'e göre 958 makale arasında en çok atıf alan makale, Glaser (2002) tarafından yazılan "Emotional abuse and neglect (psychological maltreatment): A conceptual framework" başlıklı çalışmadır (421 atıf). Veri seti genişletildikten sonra en çok atıf alan belgelerin sıralaması değişmemiştir. Bu durum, alanın entelektüel çekirdeğinin istikrarlı olduğuna işaret etmektedir. Normalize atıf puanları dikkate alındığında Taillieu ve ark. (2016) ile Arslan'ın (2016) çalışmaları öne çıkmaktadır. Bu durum, güncel çalışmaların da yayın yıllarına göre önemli bir etki elde ettiğini göstermektedir.

Yazar Anahtar Kelimelerine Göre Kavramsal Yapı ve Zaman İçindeki Değişim

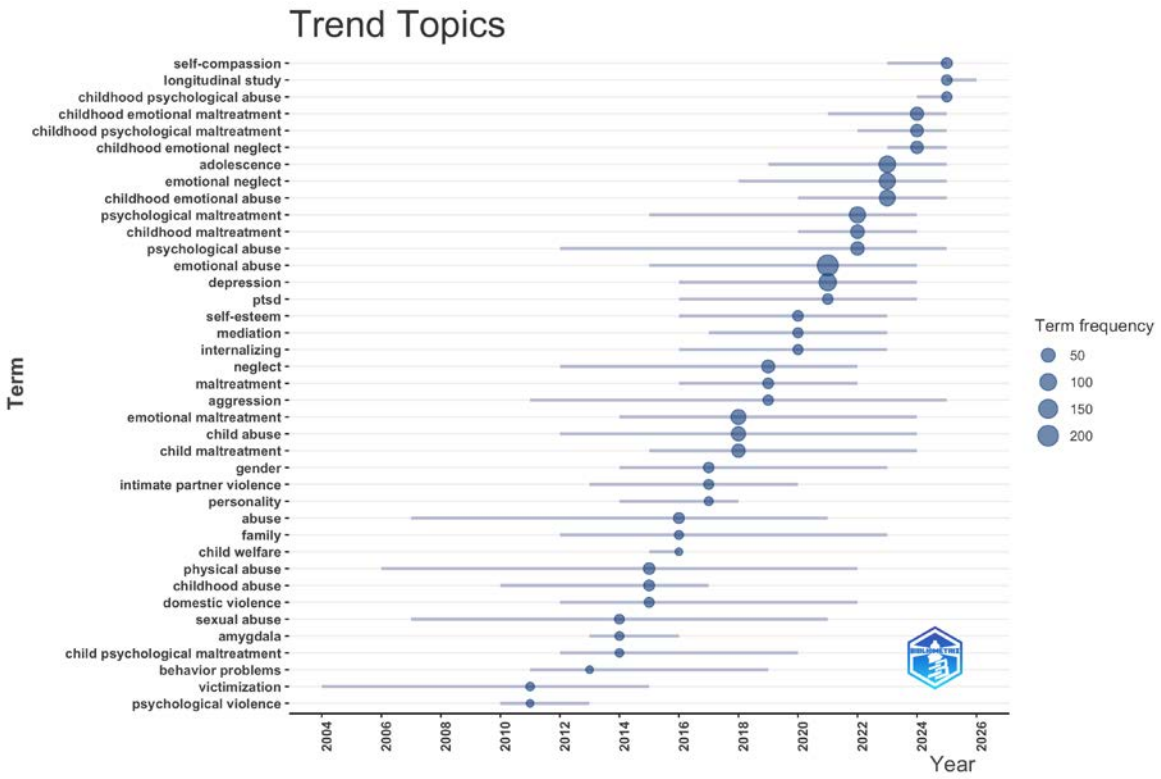

Şekil 12. En sık geçen yazar anahtar kelimelerinin kelime bulutu

Şekil 12 incelendiğinde, en sık kullanılan yazar anahtar kelimesi "emotional abuse"dur (207 geçiş). Ardından "depression" (111), "adolescence" (96), "emotional neglect" (86), "psychological maltreatment" (86), "childhood emotional abuse" (83) ve "emotional maltreatment" (66) anahtar kelimeleri gelmektedir. Kelime bulutu, alandaki terim dağınıklığını da görünür kılmaktadır. Temelde aynı yapı en az altı ayrı etiketle dizinlenmektedir ("emotional abuse", "emotional neglect", "psychological maltreatment", "childhood emotional abuse", "emotional maltreatment" ve "psychological abuse") ve bu etiketler en sık geçen 10 anahtar kelimenin geçişlerinin yarısından fazlasını birlikte oluşturmaktadır. Bu tanımsal terimlerin yanında en belirgin içeriksel anahtar kelimeler depresyon, kaygı, çocukluk çağı travması, ruh sağlığı, psikolojik sağlamlık ve duygu düzenlemedir. Bu durum da alandaki araştırmaların ağırlıklı olarak duygusal ihmal ve istismarın ruh sağlığı üzerindeki sonuçlarına odaklandığını göstermektedir.

Şekil 13'e göre alandaki en yeni terimler self-compassion (öz-şefkat), longitudinal study (boylamsal çalışma) ve childhood psychological abuse'dur (ortanca yıl 2025). Bunları childhood emotional maltreatment, childhood psychological maltreatment ve childhood emotional neglect bileşik etiketleri (2024) izlemektedir. Genel olarak en sık geçen terimler (emotional abuse, depression, adolescence ve emotional neglect) 2021-2023 dolaylarında kümelenmektedir. Bu durum, güncel araştırmalar için merkezî konumlarını korudukları anlamına gelir. Buna karşılık erken dönem alan yazınına özgü physical abuse, sexual abuse, amygdala, victimization ve psychological violence gibi terimlerin ortanca yılları 2011-2015 arasındadır ve güncel gündemden çekilmişlerdir. Burada iki kayma göze çarpmaktadır. Birincisi, 2010'ların ortasında öne çıkan nörobiyolojik sözcük dağarcığının (amygdala) geri çekilmesidir. İkincisi, eşlik eden istismar türlerine ilişkin etiketlerin (physical abuse, sexual abuse, domestic violence) yerini koruyucu ve benlikle ilgili süreçlere ilişkin yapılara (self-compassion, self-esteem) bırakmasıdır. "Longitudinal study"nin anahtar

kelime olarak artan kullanımı ise kesitsel desenlerden boylamsal desenlere doğru yöntemsel bir geçişe işaret etmektedir.

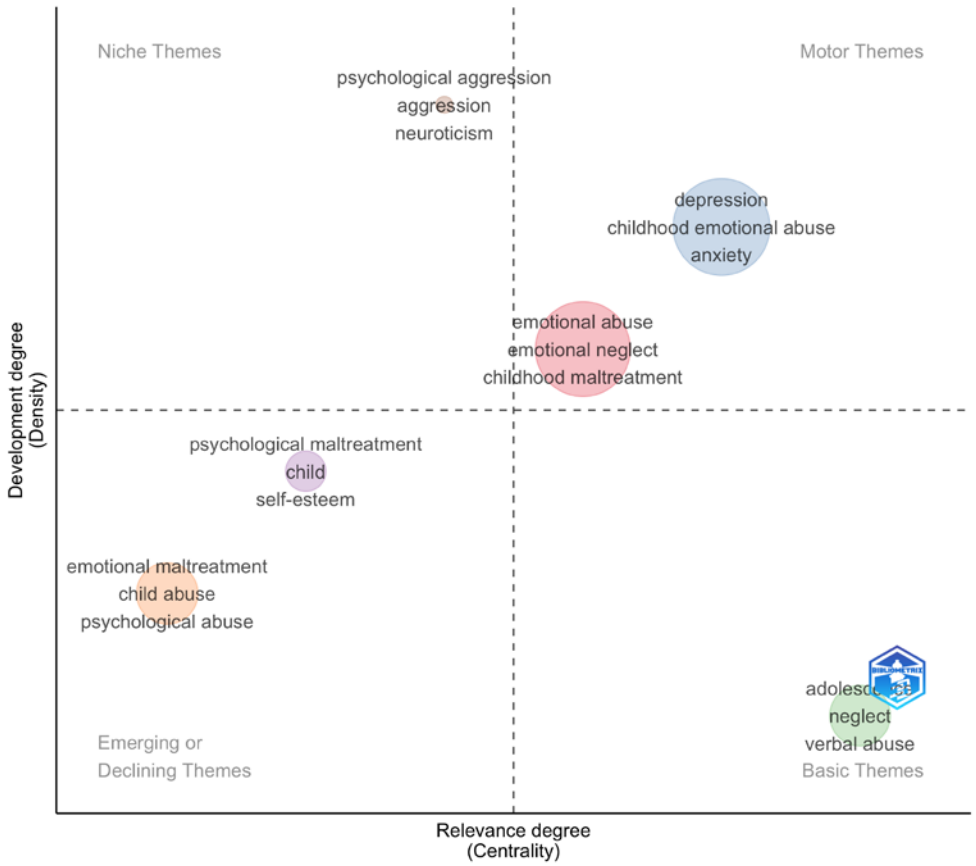

Şekil 13. Yıllara göre eğilim konuları

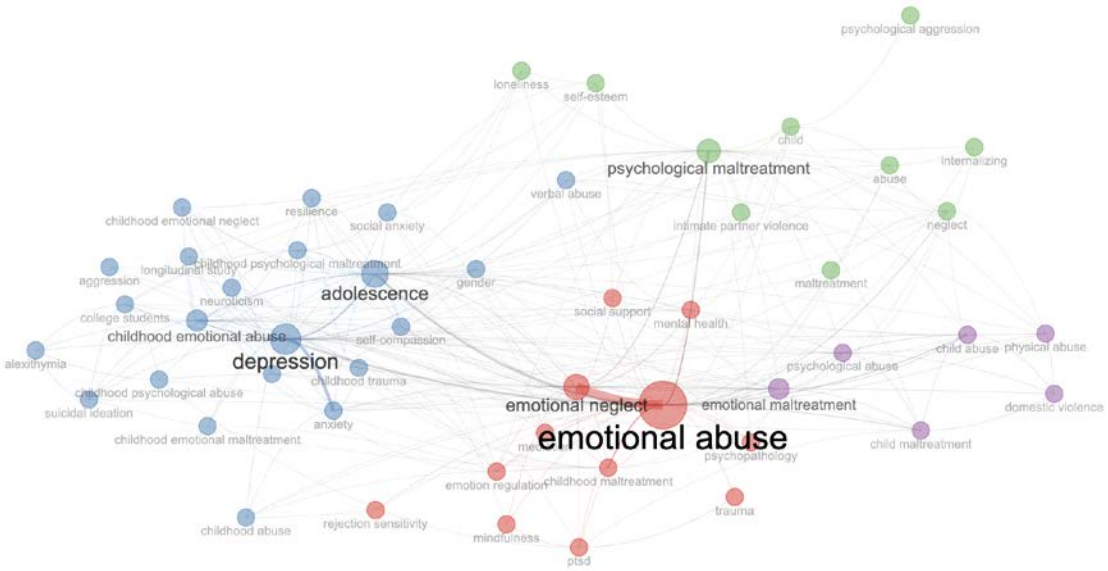
Şekil 14, yazar anahtar kelimelerinin tematik haritasını sunmaktadır. Temalar iki boyuta göre konumlandırılmaktadır (Callon ve ark. 1991, Cobo ve ark. 2011). Yatay eksendeki merkezilik, bir temanın diğer temalarla bağlarının gücünü ve dolayısıyla alanla ne ölçüde ilişkili olduğunu gösterir. Dikey eksendeki yoğunluk ise tema içindeki bağların gücünü ve dolayısıyla temanın ne ölçüde gelişmiş olduğunu gösterir. Buna göre sağ üst çeyrekte hem iyi gelişmiş hem de alan için merkezî olan motor temalar yer almaktadır. Sol üst çeyrek, iyi gelişmiş ancak alanın geri kalanıyla zayıf bağlı niş temaları içermektedir. Sağ alt çeyrekte alan için önemli olan ancak henüz iyi gelişmemiş temel ve kesişen temalar, sol alt çeyrekte ise yükselen ya da gerileyen temalar bulunmaktadır.

Tematik haritada iki küme motor tema çeyreğinde yer almaktadır. Depression, childhood emotional abuse ve anxiety'nin oluşturduğu ilk küme, çocukluk çağı duygusal istismarını içselleştirme sonuçlarıyla ilişkilendiren araştırmaların alandaki hem en merkezî hem de en gelişmiş araştırma programı hâline geldiğini göstermektedir. Emotional abuse, emotional neglect ve childhood maltreatment'tan oluşan ikinci küme, alanın tanımlayıcı sözcük dağarcığını temsil etmektedir. İki eksenin kesişimine yakın konumu, bu tanımsal çekirdeğin iyi gelişmiş olduğunu ancak ayrı bir araştırma cephesi olarak değil, ortak bir başvuru noktası olarak işlev gördüğünü göstermektedir. Temel tema çeyreğinde adolescence, neglect ve verbal abuse'un oluşturduğu bir küme bulunmaktadır. Yüksek merkezilik ile düşük yoğunluğun bu birleşimi, alan yazını boydan boya kat eden ancak tutarlı bir araştırma programına dönüşmemiş enlemesine ilgileri (en sık çalışılan gelişim dönemi ile iki davranışsal alt tür) göstermektedir. Niş temaların yer aldığı sol üst çeyrekte psychological aggression, aggression ve neuroticism küçük ve iyi gelişmiş bir küme oluşturmaktadır. Bu küme, alanın çekirdeğiyle yalnızca gevşek biçimde bağlantılı, kişilik ve saldırganlık odaklı bir araştırma geleneğine işaret etmektedir. Son olarak, yükselen ile gerileyen temaların yalnızca konumdan ayırt edilemediği sol alt çeyreğe iki küme düşmektedir. Eğilim konuları analiziyle (Şekil 13) birlikte okunduklarında yönleri farklı görünmektedir. Emotional maltreatment, child abuse ve psychological abuse'un oluşturduğu kümede iki baskın etiket 2018 ortanca yılını taşımakta ve güncel gündemden çekilmektedir. Buna karşılık psychological maltreatment, child ve self-esteem'in oluşturduğu küme daha

yakın ortanca yıllar (2020-2022) taşımaktadır ve güncel çekirdeğin kıyısında kalmakla birlikte etkin kalan bir gelenek olması daha olasıdır. Anahtar kelimeler arasındaki ilişkileri gösteren ağ yapısı Şekil 15'te verilmiştir.

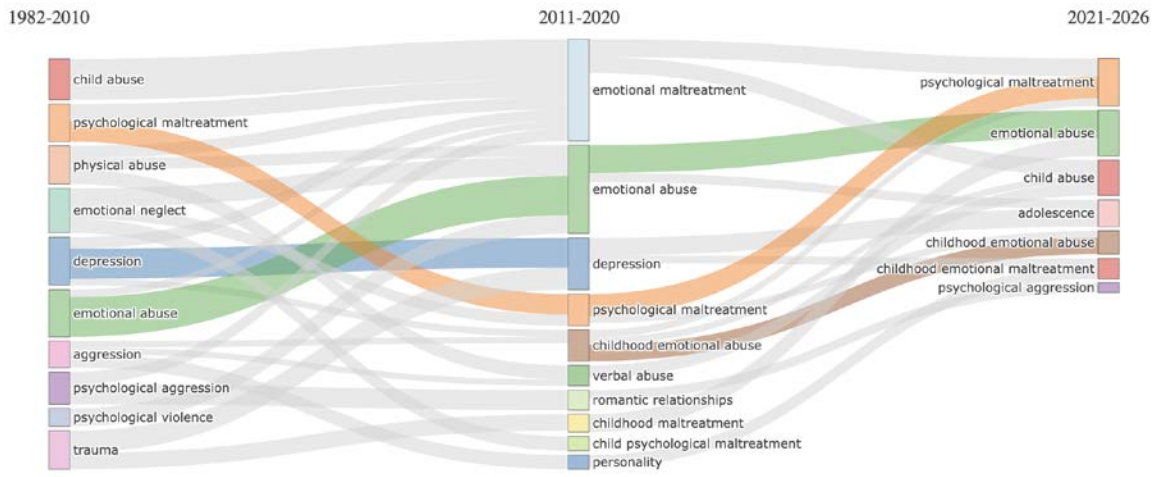

Şekil 14. Yazar anahtar kelimelerinin tematik haritası

Şekil 15. En sık geçen 50 yazar anahtar kelimesinin birlikte kullanım ağı

Şekil 15, en sık geçen 50 yazar anahtar kelimesinin birlikte kullanım ağını sunmaktadır. Ağda düğüm boyutu anahtar kelime sıklığıyla, bağ kalınlığı iki kelimenin birlikte kullanılma sıklığıyla, renk ise Louvain algoritmasının belirlediği küme üyeliğiyle orantılıdır ve ağda dört kümenin belirdiği görülmektedir. İlk küme, ağın en sık geçen ve en güçlü bağlantılı iki terimi olan emotional abuse ile emotional neglect çevresinde toplanmaktadır. Bu küme, olgunun kendisini duygu düzenleme, reddedilme duyarlılığı, travma, TSSB, psikopatoloji, bilinçli farkındalık, ruh sağlığı ve sosyal destek gibi mekanizmalar ve klinik değişkenlerle bir araya getirmektedir. İkinci küme depression, adolescence ve childhood emotional abuse çevresinde toplanmaktadır ve şu anda ağın en etkin kümesidir. Bu küme, en sık incelenen sonuçları (anxiety, social anxiety, suicidal ideation) ve güncel çalışmalarda kullanılan bileşik etiketleri (childhood emotional maltreatment, childhood emotional neglect, childhood psychological maltreatment, childhood psychological abuse) içermektedir. Aynı kümede koruyucu ve yatkınlık oluşturan süreçlere ilişkin yapılar (self-compassion, resilience, neuroticism, alexithymia), çalışılan gruplar (college students) ve yöntemsel bir terim olarak longitudinal study da yer almaktadır. Psychological maltreatment merkezli üçüncü küme; child, abuse, neglect ve maltreatment genel etiketlerini içselleştirme, benlik saygısı, yalnızlık, yakın partner şiddeti ve psikolojik saldırganlıkla bir araya toplamakta ve psychological maltreatment etiketi altında yürütülen çalışmaların kısmen ayrı bir gelenek oluşturduğunu doğrulamaktadır. Dördüncü küme ise child abuse, physical abuse, psychological abuse, domestic violence ve child maltreatment gibi, eşlik eden istismar türlerini adlandıran terimleri bir araya getirmektedir. Bir bütün olarak bu yapı, alanın rakip kuramsal konumlardan çok bir iş bölümü çevresinde örgütlendiğini göstermektedir. Araştırma hatlarından biri olguyu adlandırıp sınıflandırmakta, ikincisi psikolojik mekanizmalarını ve klinik yansımalarını incelemekte, şu anda en etkin olan üçüncüsü ise ergenlikteki sonuçlarına odaklanmaktadır.

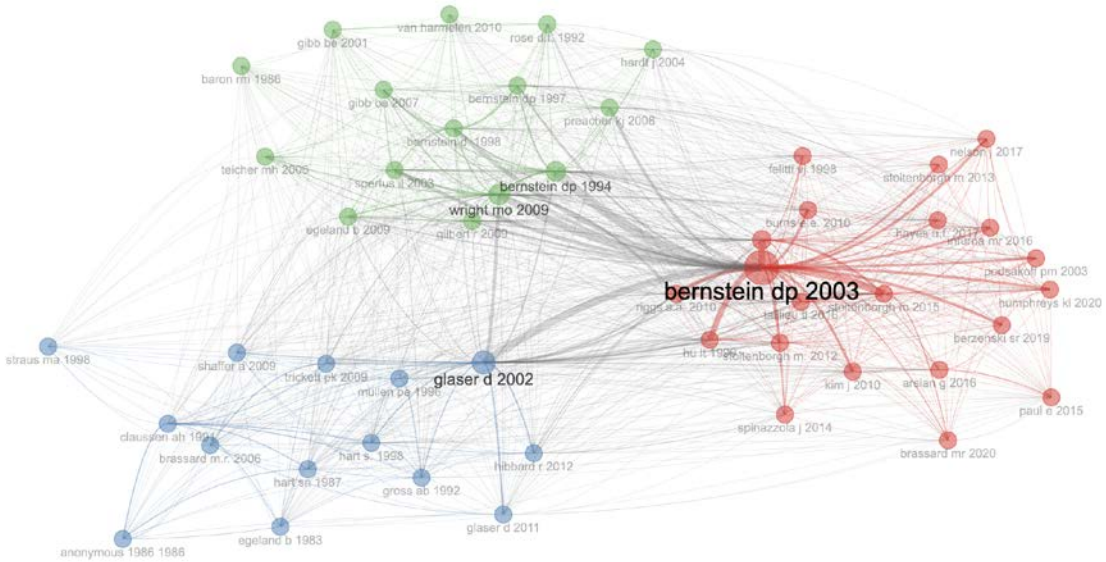

Şekil 16. Yazar anahtar kelimelerinin üç dönem boyunca tematik evrimi (kesme noktaları: 2010 ve 2020)

Şekil 16, yazar anahtar kelimelerinin 2010 ve 2020 kesme noktalarıyla sınırlanan üç dönem (1982-2010, 2011-2020 ve 2021-2026) boyunca tematik evrimini izlemektedir. Her akışın genişliği, ardışık dönemlerdeki temalar arasındaki ilişkinin gücüyle orantılıdır. İlk dönemde alan, olguyu adlandıran ve ona eşlik eden örselenme türlerini belirten, kısmen örtüşen etiketlerin bir arada bulunduğu türdeş olmayan bir sözcük dağarcığı çevresinde örgütlenmiştir (child abuse, psychological maltreatment, physical abuse, emotional neglect, emotional abuse, psychological aggression ve psychological violence). Bu durum da duygusal ihmal ve istismar için henüz tek bir adlandırmanın yerleşmediğini göstermektedir. İkinci dönemde bu dağarcık daha küçük bir şemsiye terim kümesi çevresinde daralmaktadır. Bu dönemde emotional maltreatment, önceki dönemin child abuse ve physical abuse temalarının büyük bölümünü içine alarak dönemin en büyük teması hâline gelmektedir. Emotional neglect ise ayrı bir tema olarak varlığını yitirerek emotional maltreatment ile emotional abuse akımlarını beslemektedir. Üçüncü dönemde sözcük dağarcığı yeniden çeşitlenmektedir. Bu dönemde güncel çalışmalara özgü bileşik etiketler (childhood emotional abuse, childhood emotional maltreatment) öne çıkmakta, çalışılan yaş grubunu gösteren adolescence da ilk kez ayrı bir tema olarak ortaya çıkmaktadır. Haritayı iki süreklilik ile iki kopukluk yapılandırmaktadır.

Emotional abuse ile psychological maltreatment, üç dönemin tümünde ayrı düğümler olarak varlığını sürdüren yegâne temalardır. Bu durum, emotional abuse'un alanın istikrarlı kavramsal çekirdeğini oluşturduğunu, psychological maltreatment'ın ise onunla birlikte varlığını sürdüren ayrı bir gelenek olduğunu göstermektedir. Buna karşılık ilk iki dönemde tema olarak var olan depression, Şekil 14 ve 15'te belirlenen sonuç odaklı kümelerin içinde yer aldığından üçüncü dönemde artık ayrıca görünmemektedir. İlk dönemde belirgin olup ikincisinde bulunmayan child abuse ile psychological aggression ise üçüncü dönemde yeniden ayrı temalar olarak belirmektedir. Son dönem beş buçuk yılı kapsadığı ve son yılın verileri yıl tamamlanmadan toplandığı için, içerdiği temalar yerleşmiş değil sürmekte olan bir yapılanma olarak okunmalıdır.

Birlikte En Sık Atıf Alan Kaynakların İlişkisi

Şekil 17. Atıf alan kaynakların ortak atıf ağı

Şekil 17, birlikte en sık atıf alan 50 kaynağın ortak atıf ağını sunmaktadır. Ağda düğüm boyutu bir kaynağın aldığı ortak atıf sayısıyla, bağ kalınlığı iki kaynağın birlikte atıf alma sıklığıyla, renk ise Louvain algoritmasının belirlediği küme üyeliğiyle orantılıdır. Alanın entelektüel temelini üç küme oluşturmaktadır. Bernstein ve ark. (2003) merkezli ilki, Çocukluk Çağı Travma Ölçeği'nin kısa formunu Stoltenborgh ve arkadaşlarının yaygınlık meta-analizleri, uzun vadeli sonuçlara ilişkin derlemeler ve güncel ampirik çalışmalarla, ayrıca bu çalışmaların dayandığı istatistiksel yordamlarla birleştirmektedir. Bu durum alan yazının çağdaş, ölçüm ve yaygınlık yönelimli araştırma hattını temsil etmektedir. Glaser (2002) merkezli ikinci küme, 1980'ler ve 1990'ların psikolojik örselenme kılavuzlarını ve Brassard ve Donovan (2006) ile Mullen ve ark. (1996) dahil olmak üzere kavramsal ve çocuk koruma alan yazınını bir araya getirmektedir. Bu küme, anahtar kelime analizinde de görülen tanımsal araştırma hattına karşılık gelmektedir (Şekil 15). Üçüncü küme, özgün Çocukluk Çağı Travma Ölçeği (Bernstein ve ark. 1994) ile gelişimsel mekanizmalara ilişkin çalışmalar çevresinde toplanmaktadır. Bu küme, depresyona bilişsel yatkınlık çalışmalarını, Teicher ve ark. (2006) gibi nörobiyolojik etkileri inceleyen çalışmaları, geriye dönük hatırlamanın geçerliliğini ve bu araştırma hattına özgü aracılık analizi yöntemlerini içermektedir. Bu yapıda iki özellik dikkat çekicidir. Birincisi, özgün Çocukluk Çağı Travma Ölçeği ile kısa formu farklı kümelere düşmektedir. Bu durum, aracın iki kuşağının tek bir sürekli geleneğe değil, ayrı araştırma programlarına hizmet ettiğini göstermektedir. İkincisi, tanımsal küme neredeyse tümüyle 2012 öncesinde yayımlanmış çalışmalardan oluşurken ölçüm kümesinde daha güncel çalışmalar ağır basmaktadır. Dolayısıyla duygusal istismarın ne olduğu üzerine kavramsal tartışma, yerini büyük ölçüde yaygınlığını ve sonuçlarını ölçen araştırmalara bırakmıştır. (Web of Science'ta tanımlanabilir bir yazar olmadan kaydedilen kaynaklar ağda "Anonymous" olarak görünmektedir.)

Tartışma

Bu çalışmada Web of Science Core Collection'da dizinlenen, çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarına ilişkin 958 makale bibliyometrik analiz kullanılarak incelenmiştir. Veri setine, konunun yayınlarda kullanılan farklı adlarını kapsayan 16 başlık terimiyle ulaşılmıştır. Veri seti, doğrudan çocuklarla yürütülen çalışmaların yanı sıra yetişkinlerde çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarını ele alan çalışmaları da içermektedir. Analiz, alanın önde gelen dergilerini, yazarlarını, ülkelerini ve kavramlarını belirlemiş, ayrıca kavramsal ve entelektüel yapısını da haritalamıştır.

Child Abuse & Neglect hem en üretken kaynak (156 makale, veri setinin %16.3'ü) hem de yerel olarak en çok atıf alan kaynak (incelenen makalelerin kaynakçaları içinde 4.249 atıf) olarak belirmiştir. Bradford yasası bu yoğunlaşmanın ne kadar güçlü olduğunu göstermektedir. Gözlenen dağılım, çekirdek ve ikinci bölgede modelin öngördüğü doğrunun üzerinde seyretmektedir. Bu durum, alanın yasanın öngördüğünden daha yoğunlaşmış olduğu anlamına gelmektedir (Şekil 6). Dolayısıyla çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı araştırmalarının alışılmadık ölçüde belirgin bir disipliner yuvası vardır. Bununla birlikte bu yuva, ihmal ve istismar alanının uzmanlık dergileri ile genel psikoloji ve psikiyatri dergileri arasında bölünmüştür. Bu bölünme, anahtar kelime analizinde belirlenen tanımsal ve sonuç odaklı araştırma hatlarına karşılık gelmektedir (Şekil 15). Dolayısıyla bir yazar için dergi seçimi, derginin sıralamadaki yerinden çok çalışmanın bu iki okur kitlesinden hangisine ulaşmak istediğine bağlıdır. Tablo 1 ile Tablo 2 birlikte okunduğunda, alandaki çalışmaların yayımlandığı dergiler ile en çok atıf yaptığı kaynaklar arasında bir uyumsuzluk da göze çarpmaktadır. Yalnızca üç dergi her iki listenin önde gelen 10 kaynağı arasında yer almaktadır. Buna karşılık Development and Psychopathology (640 yerel atıf), Child Development (425) ve Journal of Child Psychology and Psychiatry (417) en üretken dergiler arasında bulunmazken yoğun biçimde atıf almaktadır. Alana yeni giren araştırmacılar için bu uyumsuzluk herhangi bir sıralamadan daha bilgi vericidir. Çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarına ilişkin bir çalışmanın gelişimsel psikopatoloji alan yazınıyla ilişki kurması beklenmektedir. Oysa bu alan yazın ağırlıklı olarak, bu tür çalışmaların genellikle yayımlandığı ihmal ve istismar dergilerinin dışındaki dergilerde yer almaktadır.

Ülke analizine göre (Şekil 11) ABD (242 makale, %25.3) ve Çin (233 makale, %24.3) neredeyse aynı sayıda makale yayımlamıştır ve iki ülke birlikte veri setinin yaklaşık yarısını oluşturmaktadır. Ardından Türkiye (70 makale, %7.3), Kanada (59) ve Birleşik Krallık (50) gelmektedir. Ancak bu dağılım, önceki çalışmalarda bildirilen tablodan farklıdır. Bayrak ve Özkan'ın (2024) çocuk istismarı ve ihmaline ilişkin bibliyometrik analizinde en üretken ülkeler ABD, Birleşik Krallık, Kanada ve Avustralya olmuş, Çin ancak ilk 10 içinde görünmüştür. Daha önceki çalışmalar da çocukluk çağı psikolojik örselenmesinin Doğu Asya toplumlarında, özellikle Çin'de sınırlı ilgi gördüğünü gözlemlemiştir (Zhai ve Gao 2009, Liao ve ark. 2011). Mevcut veri setinde Çin'in makale sayısının ABD'ninkine oldukça yaklaşması, durumun kısa sürede belirgin biçimde değiştiğini düşündürmektedir. Şekil 10 bu değişimi kurumsal olarak konumlandırmaktadır. Beijing Normal University alana 2016'da girmiş ve bu alan yazının köklü öncüsü Leiden University'yi 2025'te geçmiştir; Jishou University ise ilk makalelerini ancak 2024'te yayımlamıştır. Ancak en üretken 11 kurum arasındaki üç Çinli kurum (Beijing Normal, South China Normal ve Jishou) birlikte 49 makale üstlenmektedir ve bu sayı Çin üretiminin yaklaşık beşte birini oluşturmaktadır. Dolayısıyla Şekil 3'te görülen büyüme, sıralamanın tek başına düşündürdüğünden daha geniş bir kurumsal tabana dayanmaktadır.

Bu sayılar yaygınlığı değil, araştırma ilgisini göstermektedir. Çocukluk çağı ihmali ve istismarı farklı toplumlarda farklı oranlarda görülmekte ve farklı biçimlerde tanımlanmaktadır (Mahram ve ark. 2013). Yayın hacmi, araştırma kapasitesini, finansmanı ve disiplin geleneklerini en az altta yatan sorunun boyutu kadar yansıtmaktadır. Bu dağılım, alandaki kanıtların şu anda hangi ülkelerden geldiğini göstermektedir. İş birliği örüntüsüyle birlikte okunduğunda ise bu kanıtların ülkeler arasında ne kadar eşitsiz paylaşıldığı ortaya çıkmaktadır. Bir ülkenin yayın sayısı arttıkça uluslararası ortak yazarlı makalelerin oranı artmamaktadır. ABD'de makalelerin yalnızca %10.7'si çok ülkeli yayındır. Bu oran Çin'de %15.9, Kanada'da %10.2, Avustralya'da ise %6.2'dir. Avrupa ülkeleri çok daha sık iş birliği yapmaktadır (Hollanda %46.2, Birleşik Krallık %36.0, Almanya %33.3 ve İtalya %32.3). Toplam üretimde yayınları ağırlıklı olarak ülke içinde kalan iki ülke baskın olduğundan, genel uluslararası ortak yazarlık oranı yalnızca %19.1'dir (Şekil 2). Bununla birlikte en çok yayın yapan iki ülke olan ABD ile Çin birbirinden kopuk değildir ve aralarındaki bağ iş birliği

ağının en güçlü bağıdır (Tablo 4). Düşük oranların gösterdiği şey, her iki ülkede yurt içi çalışmaların baskınlığı ve Çin özelinde, uluslararası çalışmasının tek bir ortakta yoğunlaşmasıdır. Dolayısıyla önde gelen üreticiler arasındaki iş birliği sınırlıdır ancak yok değildir. Şekil 12 ve 15'te gösterilen terim dağınıklığı tam da kültürler arası karşılaştırmayı gerektirdiği için bu durum, tanımı araştırma geleneklerine göre değişen bir olgu açısından önemli bir sınırlılıktır.

Türkiye, makale sayısında üçüncü sırada yer aldığı (70 makale) ve en üretken 11 kurum arasında temsil edildiğinden bu tabloda ayırt edici bir konumdadır. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, tamamı 2021'den bu yana yayımlanan 14 makalesiyle Université de Montréal ile birlikte beşinci sıradadır. Veri setinin en üretken yazarı, aynı zamanda en yüksek yerel h-indeksine sahip olan yazar da Türkiye'de çalışmaktadır (Şekil 7 ve 9). Bununla birlikte Türkiye'nin makale başına ortalama atıf sayısı 17.80'dir ancak bu değer Hollanda (54.20), ABD (41.80) ve Kanada'nın (39.70) oldukça altındadır. Türkiye'nin yayınları da çok yayın yapan diğer ülkelerde olduğu gibi ağırlıklı olarak tek ülkelidir (Şekil 11). Ancak yayınları tablodaki en yeni yayınlar arasındadır (ortalama yayın yılı 2022.4) ve yayın yılına göre normalize edilmiş atıf değeri (1.24) önde gelen ülkeler arasında en yüksek ikinci değerdir. Dolayısıyla Türkiye'nin alana katkısı yalnızca yayın sayısıyla sınırlı değildir. Bu analiz, Türkiye'de çalışan araştırmacılar için tek başına yayın sayısından çok iş birliği ve dergi seçiminin iki temel etken olduğuna işaret etmektedir.

Veri setindeki en sık yazar anahtar kelimesi "emotional abuse"dur (207 geçiş). Bunu "depression" (111), "adolescence" (96), "emotional neglect" (86), "psychological maltreatment" (86), "childhood emotional abuse" (83) ve "emotional maltreatment" (66) izlemektedir (Şekil 12). Bu sıralama, alanın sözcük dağarcığı hakkında da bilgi vermektedir. Duygusal taciz, psikolojik taciz, sözel istismar, duygusal örselenme ve psikolojik örselenme gibi terimlerin, çocuklara psikolojik olarak zarar verdiği kabul edilen çok çeşitli bakım veren davranışlarını betimlemek için duygusal istismarla birbirinin yerine kullanıldığı uzun süredir gözlemlenmektedir (Taussig ve Culhane 2010a, Brassard ve ark. 2019). Anahtar kelime analizinin katkısı, bu dağınıklığın ne kadar ileri gittiğini ölçmesidir. Özünde aynı yapıyı adlandıran altı etiket, en sık geçen 10 anahtar kelimenin toplam geçişlerinin yarısından fazlasını oluşturmaktadır. Duyarlılık analizi de aynı sonuca başka bir yoldan ulaşmaktadır. Aynı kavramı karşılayan farklı etiketler tek bir kavram altında birleştirildiğinde bu kavram 473 geçişe ulaşmaktadır. Bu sayı, "emotional abuse"un tek başına bir etiket olarak geçiş sayısının iki katından fazladır. Dolayısıyla bu alandaki araştırmalar, tek bir arama teriminin yakalayamayacağı genişlikte bir sözcük dağarcığına yayılmıştır. Veri setinin, taramanın başladığı beş terim yerine 16 başlık terimi gerektirmesinin nedeni de budur.

Glaser (2011), "duygusal" ve "psikolojik" terimlerinin yan yana kullanılmasını, adlandırdıkları olgular arasındaki içeriksel bir farka değil, farklı bilim geleneklerinin alışkanlıklarına bağlamaktadır. Bu çalışmadaki iki bağımsız analiz de bu yorumu desteklemektedir. Birlikte kullanım ağında (Şekil 15) psychological maltreatment, emotional abuse kümesinde yer almamakta, child, abuse, neglect ve maltreatment gibi genel etiketlerle birlikte kendi kümesini oluşturmaktadır. Tematik evrim analizinde ise (Şekil 16) emotional abuse ile psychological maltreatment, üç dönemin tümünde ayrı birer tema olarak varlığını sürdüren yalnızca iki temadır. Bu etiketlerin birleştirildiği duyarlılık analizinde bile psychological maltreatment 125 geçişle ayrı bir terim olarak kalmaktadır. Dolayısıyla haritalar, bir terim üzerinde uzlaşamamış bir alanı değil, iki adlandırma geleneğinin kırk yıldır bir arada var olduğu ve kısmen ayrı çalışma kümelerini sürdürdüğü bir alanı göstermektedir.

Sözcük dağarcığının bu kadar dağınık olmasının bir diğer nedeni, duygusal istismarın nadiren tek başına ortaya çıkmasıdır. Yalnız başına görülebilse de çoğunlukla diğer örselenme biçimleriyle birlikte ortaya çıkmaktadır (Pears ve ark. 2008). Bu nedenle çalışmalar birden çok alt türü birlikte inceleme eğilimindedir ve bu durum alanın yapısına da yansımaktadır. Fiziksel, duygusal ve cinsel istismarın uzun vadeli etkilerini inceleyen Mullen ve ark. (1996), ortak atıf ağındaki tanımsal kümenin merkezî kaynaklarından biridir (Şekil 17). Şekil 15'teki dördüncü anahtar kelime kümesi de tamamen eşlik eden istismar türlerini adlandıran terimlerden oluşmaktadır (child abuse, physical abuse, psychological abuse, domestic violence ve child maltreatment). Tematik evrim analizine göre bu terimler, child abuse, physical abuse ve psychological violence'ın önde gelen temalar arasında yer aldığı en erken dönemde en belirgindir. O dönemden bu yana yerlerini childhood emotional abuse ve childhood emotional maltreatment gibi olguyu daha kesin adlandıran bileşik etiketlere bırakmışlardır (Şekil 16). Bayrak ve Özkan (2024) da çocuk istismarı ve ihmali

alan yazınında en çok atıf alan makalelerin istismarın birden çok boyutunu birlikte ele aldığını bildirmektedir.

Tematik harita, depression, childhood emotional abuse ve anxiety'nin oluşturduğu kümeyi motor tema çeyreğine, yani alan için hem en merkezî hem de en gelişmiş temaların bulunduğu bölgeye yerleştirmektedir (Şekil 14). Aynı kelimeler birlikte kullanım ağının da en büyük ve en etkin kümesini oluşturmakta ve bu kümede social anxiety, suicidal ideation, self-compassion ve resilience da yer almaktadır (Şekil 15). Dolayısıyla bu alan yazındaki en yerleşik araştırma hattı, çocukluk çağı duygusal istismarı ile ergenlik ve genç yetişkinlikteki içselleştirme sorunları arasındaki ilişkidir. Bu yoğunlaşma, alandaki çalışmaların bulgularıyla da tutarlıdır. Duygusal istismar diğer istismar biçimlerinin altında yatan ortak bir özelliktir ve en az onlar kadar psikolojik, sosyal ve gelişimsel zararla ilişkilidir (Chamberland ve ark. 2011, Taillieu ve ark. 2016). Ergenler ve üniversite öğrencileriyle yapılan çalışmalar, duygusal istismarın psikolojik sıkıntıyı, kaygıyı ve depresif belirtileri yordadığını göstermiştir (Miller-Perrin ve ark. 2009, Coates ve Messman-Moore 2014, Cohen ve ark. 2019, McNeil ve ark. 2020). Burns ve ark. (2010), duygusal istismar öyküsünün duygu düzenleme güçlüklerini çocukluk çağı cinsel ya da fiziksel istismarından daha güçlü yordadığını bildirmektedir. Bu etki, duygusal durumların bilişsel olarak işlenmesinin ve duygu düzenleme becerilerinin kazanılmasının bozulmasıyla açıklanmaktadır (Dvir ve ark. 2014). Gama ve ark. (2021) da duygusal istismarı etkisi en yüksek olan ve travma sonrası stres belirtileriyle en yakından ilişkili örselenme alt türü olarak tanımlamaktadır. Bu nedenle depresyon ve kaygının anahtar kelime analizinde öne çıkması kanıtların nerede biriktiğinin bir yansımasıdır. Yirmi beş meta-analizi kapsayan 2025 tarihli bir şemsiye derleme de çocukluk çağı duygusal istismarını çok sayıda olumsuz psikososyal sonuçla ilişkilendirmekte ve onu uzun vadeli etkileri en tutarlı biçimde belgelenmiş istismar alt türleri arasında saymaktadır (Zhang ve ark. 2025).

Eğilim konuları analizi, alanın aynı zamanda yön değiştirmekte olduğunu da göstermektedir (Şekil 13). Erken dönem alan yazınına özgü terimler (physical abuse, sexual abuse, amygdala, victimization) ortanca yılları 2011-2015 arasındadır ve bu terimler artık güncel gündemde yer almamaktadır. En yeni terimler ise self-compassion, longitudinal study ve childhood psychological abuse'dur (ortanca yıl 2025). Burada iki kayma göze çarpmaktadır. Birincisi, araştırmalar artık 2010'ların ortasındaki nörogörüntüleme çalışmalarında olduğu gibi çocukluk çağı duygusal istismarının gelişimi etkilediğini göstermekten çok (Heim ve ark. 2013), bu etkileri neyin değiştirdiğini belirlemeye yönelmektedir. Self-compassion ve resilience artık sonuç odaklı kümenin anahtar kelimeleri arasında yer almaktadır (Şekil 15). Veri setinin en üretken yazarı da tam bu araştırma hattında, koruyucu süreçleri ölçme aracı geliştirme çalışmalarıyla birleştirerek çalışmaktadır (Arslan 2017). İkinci kayma yöntemle ilgilidir. Longitudinal study'nin en yeni anahtar kelimeler arasında yer alması, kesitsel betimlemeden gelişimsel çıkarımları destekleyebilecek desenlere doğru bir geçişi düşündürmektedir. İki kayma da aynı yöne işaret etmektedir. Alan yazın, bir ilişkiyi belgelemekten o ilişkiyi açıklamaya ve değiştirmeye doğru ilerlemektedir. En güncel birincil çalışmalar da bunu doğrulamaktadır. Üç dalgalı boylamsal bir çalışma, öz-şefkatin çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarı ile sonraki psikolojik sıkıntı arasındaki ilişkiyi zayıflattığını göstermiştir (Wu ve ark. 2026). Benzer bir çalışma ise öz-şefkatin psikolojik ihmal ve istismar ile depresyon arasındaki ilişkide aracı rol oynadığını bulmuştur (Xie ve ark. 2025). Dolayısıyla eğilim konuları analizinde anahtar kelime düzeyinde görülen koruyucu süreçlere ve boylamsal desenlere yöneliş, alanın en yeni ampirik çalışmalarında da somutlaşmaya başlamıştır.

English ve ark. (2015), son 20 yılda duygusal ihmal ve istismarın, bildirim yükümlülüğü olan meslek elemanlarınca tanınmasında ve bildirilmesinde önemli bir artış olduğunu belirtmektedir. Bu artış, duygusal ihmal ve istismarın çocuklar üzerindeki kısa ve uzun vadeli sosyal, duygusal ve davranışsal sonuçlarının daha iyi anlaşılmasını sağlamış olabilir. Bu etkilerin ötesinde, önleme politikaları ve etkili ebeveyn eğitimi üzerine de araştırmalara gereksinim vardır. Ebeveynlik programlarına ilişkin 2011 tarihli bir derleme, hiçbir müdahale programının doğrudan duygusal ihmal ve istismarı hedeflemediğini bulmuştur (Baker ve ark. 2011). Aynı derlemede, duygusal ihmal ve istismar içeriği bakımından incelenen kanıta dayalı ve rehberli 10 evrensel ebeveynlik programında, ebeveynlerin duygusal ihmal ve istismarı önlemek için hangi davranışlardan kaçınmaları gerektiğine ilişkin az bilgi bulunduğu görülmüştür. Bu boşluk bugün de sürmektedir. Ebeveynlik müdahalelerini inceleyen 2023 tarihli bir meta-analiz, denemelerin çoğunun fiziksel ve duygusal şiddeti tek bir ölçümde birleştirdiğini, bu nedenle duygusal şiddete özgü etkilerin ayrıca

kestirilemediğini bildirmektedir (Backhaus ve ark. 2023). Eğilim konuları analizi, bu tür programların kavramsal temelinin artık oluşmaya başladığını düşündürmektedir. En güncel alan yazında öne çıkan öz-şefkat, benlik saygısı ve psikolojik sağlamlık (Şekil 13), tam da önleyici çalışmaların temel alması gereken koruyucu süreçlerdir. Boylamsal desenlere doğru eş zamanlı yöneliş de bu süreçlerin değiştirilebilir olup olmadığını sınamaya olanak verecektir. Bununla birlikte duygusal istismar diğer istismar biçimlerinden daha sık ortaya çıkma eğilimindedir. Ayrıca öğrenmeyi ve gelişimsel dönüm noktalarına ulaşmayı diğer istismar biçimlerine göre daha uzun süre bozabilmektedir (Burns ve ark. 2010). Bu durum, duygusal ihmal ve istismara özgü bir odak gerektirmektedir. Duygusal istismara yönelik önleyici müdahaleler, istismarın kuşaklar arası döngüsünün kırılmasına katkı sağlayabilir. Bu ölçekte önleme aynı zamanda kamuoyunun konuyu nasıl anladığına bağlıdır. Ne var ki güncel bir sistematik derleme, sonuçları karşılaştırılabilir olmasına karşın duygusal istismarın fiziksel ya da cinsel istismara göre hâlâ daha zor tanındığını ve daha az zararlı görüldüğünü bildirmektedir (Morgan ve ark. 2026). Duygusal istismarın kamuoyunca tanınmasındaki bu açığın kapatılması, güncel eğilim verilerinin işaret ettiği önleyici çalışmalar için başlı başına bir ön koşuldur.

Bu araştırma, Web of Science Core Collection'dan elde edilen verilerle sınırlıdır. Birden çok veri tabanından yararlanmak genellemeyi güçlendirebilir ve ek eğilimleri ortaya çıkarabilir. Ancak kaynakların birleştirilmesinin yol açabileceği veri tutarsızlıklarını ve veri kayıplarını önlemek için tek bir veri tabanı kullanılmıştır. Bir diğer sınırlılık arama stratejisiyle ilgilidir. Sorguyu başlık alanıyla (TI) sınırlamak konu bakımından kesinliği en üst düzeye çıkarır, ancak duyarlılığı azaltabilir. Bu nedenle duygusal ihmal ve istismarı başlığında bu terimleri kullanmadan ele alan ilgili çalışmalar veri setine girmemiş olabilir. Veri seti zaman bakımından da sınırlıdır. Tarama, veri tabanında ulaşılabilen ilk kayda kadar geri gitmiştir ancak veri tabanında dizinlenmemiş daha eski çalışmalar kapsam dışında kalmıştır. Ayrıca veri seti İngilizce makalelerle sınırlandırıldığı için diğer dillerde yayımlanan bulgular temsil edilmemektedir. Son olarak, yazar düzeyindeki göstergeler yazar adlarının doğru ayrıştırılmasına bağlıdır. En üretken yazarların adlarındaki harf çevirisi ve kısaltma farklılıkları elle birleştirilmiş olsa da aynı kayıtlı adı paylaşan yazarlar için ad belirsizliği tümüyle dışlanamaz. Bu risk veri setine eşit biçimde dağılmamaktadır. Sınırlı sayıdaki soyadının çok sayıda araştırmacı tarafından paylaşıldığı ve Latin alfabesine aktarımın kayıtlar arasında değiştiği Çinli yazar adlarında risk daha yüksektir. Nitekim bu veri setinde 13 farklı yazar tek bir kısaltılmış ad altında kaydedilmiştir. Ayrıca Çin kurumlarına bağlı araştırmacılar bu alan yazının giderek büyüyen bir bölümünü oluşturmaktadır. Bu nedenle burada bildirilen yazar düzeyindeki sıralamalar kesin sayımlar olarak değil, yaklaşık değerler olarak okunmalıdır. Aynı çekince kurumlar için de geçerlidir. Önde gelen kurumların farklı yazılan adları elle birleştirilmiş olsa da "Univ North Carolina" biçiminde kaydedilen girdiler gibi kampüs belirtmeden bir üniversiteyi adlandıran kayıtlar her zaman kesin olarak atanamamaktadır. Bir diğer husus seçim sürecinin kendisiyle ilgilidir. Kayıtlar birlikte çalışan iki değerlendirici tarafından elenmiştir. Bu yöntem belirsiz durumların ortaya çıktıkça çözülmesine olanak tanımış olsa da değerlendiriciler arası güvenirliğe ilişkin sayısal bir kestirim üretmemektedir.

Anahtar kelimelerin ele alınışıyla ilgili iki sınırlılık daha bulunmaktadır. Birincisi, aynı kavramı karşılayan farklı etiketlerin birleştirilmesinde kullanılan kuralların bir dış standarttan alınmayıp yazarlar tarafından oluşturulmuş olmasıdır. Burada bildirilen tüm ortak kelime analizleri, yani anahtar kelime sıklıkları, birlikte kullanım ağı, tematik harita ve eğilim konuları analizi bu kurallara dayanmaktadır. Bu nedenle ana analiz sözcüksel katmanla sınırlı tutulmuş, anlamsal katman yalnızca bir duyarlılık denetimi olarak bildirilmiş ve okurların değerlendirebilmesi için kuralların tamamı ek materyal olarak sunulmuştur. Yine de bir yazım farkı ile kavramsal olarak ayrı bir etiket arasındaki sınırın nerede çizileceği bir yargı konusu olarak kalmaktadır. İkincisi, bu analizlerin yalnızca yazar anahtar kelimelerine dayanması ve 958 kaydın 106'sında (%11.1) hiç anahtar kelime bulunmamasıdır. Bu kayıtlar erken dönem alan yazınında yoğunlaşmaktadır. 2000 öncesinde yayımlanan makalelerin %65.2'sinde yazar anahtar kelimesi yoktur. Bu oran 2000-2009 için %27.5, 2010-2019 için %12.3, 2020 ve sonrası için ise %3.8'dir. Dolayısıyla anahtar kelimesi olmayan kayıtların ortanca yayın yılı 2010, diğerlerinin ise 2022'dir. Web of Science'ın algoritmik olarak atadığı Keywords Plus kullanılmamıştır. Bu nedenle burada sunulan kavramsal haritalar yazarların kendi seçtiği sözcük dağarcığını yansıtmakta ve alanın kuruluş dönemini eksik temsil etmektedir.

Son bir sınırlılık veri tabanının kapsamıyla ilgilidir. Kitap bölümleri, tezler, mesleki uygulama kılavuzları ve kurum raporları büyük ölçüde Web of Science Core Collection'ın dışında kalmaktadır ve bu veri seti dergi makaleleriyle sınırlandırılmıştır. Bu alan yazının dayandığı tanımsal kaynakların birkaçı, örneğin APSAC uygulama kılavuzları ve Working Together (2010), tam da bu türden belgelerdir. Bu da alanın yerleşik yayın kanallarından birinin burada bildirilen analizlerin dışında kaldığını göstermektedir.

Sonuç

Web of Science Core Collection'da dizinlenen çocukluk çağı duygusal ihmal ve istismarına ilişkin en eski kayıt 1982 tarihlidir ve en çok yayın 2025 yılında yapılmıştır. Bu alanda en çok yayına ve atfa Amerikalı araştırmacılar sahipken, makale başına en yüksek atıf sayısı Hollandalı araştırmacılardadır. Yazar düzeyinde, duygusal istismar konusunda en çok yayını olan isim Türk araştırmacı Gökmen Arslan'dır. Çinli akademisyenler de alan yazına giderek artan bir katkı sunmaktadır, ancak bu yayınların çoğu tek ülkeli çalışmalardır (Şekil 11). Çocukluk çağı duygusal istismarına ilişkin güncel çalışmalarda self-compassion (öz-şefkat), longitudinal study (boylamsal çalışma) ve childhood psychological abuse (çocukluk çağı psikolojik istismarı) gibi kavramlar öne çıkmıştır.

Bulgular, alanın yönüne ilişkin üç çıkarıma işaret etmektedir. Birincisi, burada belgelenen terim dağınıklığı kanıt sentezini pratikte zorlaştırmaktadır. Tek bir arama terimiyle bu alan yazının tamamına ulaşılamamaktadır. Ayrıca tek bir adlandırmaya dayanan derlemeler alan yazının bir bölümünü sistematik olarak gözden kaçıracaktır. Dolayısıyla alan, yeni bir tanım tartışmasından çok, üzerinde uzlaşılmış bir raporlama geleneğinden yarar görecektir. İkincisi, en büyük iki ulusal alan yazın birbirine veri setindeki diğer tüm ülke çiftlerinden daha yakından bağlı olsa da her ikisi de ağırlıklı olarak ülke içinde yayın yapmakta ve uluslararası iş birlikleri sınırlı kalmaktadır. Bu durum, araştırma geleneklerine göre farklı tanımlanan bir olgunun tam da gerektirdiği kültürler arası karşılaştırmayı kısıtlamaktadır. Üçüncüsü, en son öne çıkan öz-şefkat, benlik saygısı ve psikolojik sağlamlık gibi yapılar, boylamsal desenlere yönelişle birlikte, alanın çocukluk çağı duygusal istismarının sonuçlarını belgelemekten bu sonuçları neyin değiştirdiğini belirlemeye doğru ilerlediğini göstermektedir.

Bu bulgulardan ikisi doğrudan uygulamayla ilgilidir. Birincisi, alanın entelektüel temelinin ölçme araçlarına, özellikle de Çocukluk Çağı Travma Ölçeği'ne dayanması ve bunun, incelediği olguyu nasıl adlandıracağı konusunda bölünmüş bir alan yazın içinde gerçekleşmesidir. Klinik değerlendirme bu iki özelliği birden devralmaktadır. Neyin duygusal istismar olarak kaydedileceği kullanılan araca bağlıdır ve yapının bir adı altında geliştirilmiş bir araç, başka bir adı altında tanımlanan yapıyı her zaman yakalamayabilir. Dolayısıyla üzerinde uzlaşılmış bir raporlama geleneği, derleme yazarlarına olduğu kadar klinisyenlere de doğrudan yarar sağlayacaktır. İkincisi önlemeyle ilgilidir. İncelenen kanıta dayalı ebeveynlik müdahalelerinin hiçbirinin duygusal ihmal ve istismarı doğrudan ele almaması (Younas ve Gutman 2026) yalnızca hizmet sunumunda bir boşluk değildir. Aynı zamanda bir zamanlama uyumsuzluğudur, çünkü böyle bir programın üzerine kurulacağı öz-şefkat, benlik saygısı ve psikolojik sağlamlık gibi yapılar tam da en güncel alan yazında öne çıkan yapılardır. Önleme alanındaki bu boşluk Türkiye için ayrıca önemlidir. Yayın sayısında üçüncü sırada yer alan ve veri setinin en üretken yazarının çalıştığı Türkiye'deki alan yazın, bu boşluğu dolduracak, duygusal örselenmeye özgü önleyici hizmetlerin geliştirilmesi ve değerlendirilmesi için yeterli bir temel sunmaktadır. Türkiye'de uluslararası ortak yazarlı makalelerin oranının %17.1'de kalması ise bu tür çalışmaların daha geniş bir görünürlüğe uluslararası iş birliğini artırarak ulaşabileceğini düşündürmektedir.

Kaynaklar

Amini-Tehrani M, Mazidi M, Ranjbar S, Ohan JL, Weinborn M, Naragon-Gainey K (2026) Meta-analysis of associations between childhood emotional abuse and adulthood emotion regulation. Clin Psychol Rev, 128:102778.

APSAC (1995) Psychosocial evaluation of suspected psychological maltreatment in children and adolescents: practice guidelines. American Professional Society on the Abuse of Children.

Aria M, Cuccurullo C (2017) bibliometrix: an R-tool for comprehensive science mapping analysis. J Informetr, 11:959-975.

Arslan G (2016) Psychological maltreatment, emotional and behavioral problems in adolescents: the mediating role of resilience and self-esteem. Child Abuse Negl, 52:200-209.

Arslan G (2017) Psychological maltreatment, coping strategies, and mental health problems: a brief and effective measure of psychological maltreatment in adolescents. Child Abuse Negl, 68:96-106.

Backhaus S, Leijten P, Jochim J, Melendez-Torres GJ, Gardner F (2023) Effects over time of parenting interventions to reduce physical and emotional violence against children: a systematic review and meta-analysis. eClinicalMedicine, 60:102003.

Baker AJL, Brassard MR, Schneiderman MS, Donnelly LJ, Bahl A (2011) How well do evidence-based universal parenting programs teach parents about psychological maltreatment?: a program review. Child Abuse Negl, 35:855-865.

Barnett OW, Miller-Perrin CL, Perrin RD (2005) Family Violence Across the Lifespan: An Introduction, 2nd ed. Thousand Oaks, CA, Sage Publications.

Bayrak NG, Özkan E (2024) Bibliometric analysis of studies on child abuse and negligence. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 13:554-560.

Bernstein DP, Fink L, Handelsman L, Foote J, Lovejoy M, Wenzel K et al. (1994) Initial reliability and validity of a new retrospective measure of child abuse and neglect. Am J Psychiatry, 151:1132-1136.

Bernstein DP, Ahluvalia T, Pogge D, Handelsman L (1997) Validity of the Childhood Trauma Questionnaire in an adolescent psychiatric population. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry, 36:340-348.

Bernstein DP, Fink L (1998) Childhood Trauma Questionnaire: A Retrospective Self-Report Manual. San Antonio TX, The Psychological Corporation.

Bernstein DP, Stein JA, Newcomb MD, Walker E, Pogge D, Ahluvalia T et al. (2003) Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. Child Abuse Negl, 27:169-190.

Berzenski SR, Yates TM (2010) A developmental process analysis of the contribution of childhood emotional abuse to relationship violence. J Aggress Maltreat Trauma, 19:180-203.

Brassard MR, Donovan KL (2006) Defining psychological maltreatment. In Child Abuse and Neglect: Definitions, Classifications, and a Framework for Research (Eds MM Feerick, JF Knutson, PK Trickett, SM Flanzer):151-197. Paul H Brookes Publishing.

Brassard MR, Hart SN, Baker AJL, Chiel Z (2019) APSAC Monograph on Psychological Maltreatment (PM). American Professional Society on the Abuse of Children. https://apsac.org/wp-content/uploads/2019/12/APSAC-PM-Monograph-Final-as-of-2019.12.16.pdf (Accessed 15.08.2026).

Burns EE, Jackson JL, Harding HG (2010) Child maltreatment, emotion regulation, and posttraumatic stress: the impact of emotional abuse. J Aggress Maltreat Trauma, 19:801-819.

Callon M, Courtial JP, Laville F (1991) Co-word analysis as a tool for describing the network of interactions between basic and technological research: the case of polymer chemistry. Scientometrics, 22:155-205.

Cebeci F (2026) Reframing child abuse and neglect research through a social work lens: a global bibliometric and thematic evolution analysis (2000-2025). Front Pediatr, 14:1829237.

Chamberland C, Fallon B, Black T, Trocmé N (2011) Emotional maltreatment in Canada: prevalence, reporting and child welfare responses (CIS2). Child Abuse Negl, 35:841-854.

Chang L, Schwartz D, Dodge KA, McBride-Chang C (2003) Harsh parenting in relation to child emotion regulation and aggression. J Fam Psychol, 17:598-606.

Chen P, Coccaro EF, Lee R, Jacobson KC (2012) Moderating effects of childhood maltreatment on associations between social information processing and adult aggression. Psychol Med, 42:1293-1304.

Claussen AH, Crittenden PM (1991) Physical and psychological maltreatment: relations among types of maltreatment. Child Abuse Negl, 15:5-18.

Coates AA, Messman-Moore TL (2014) A structural model of mechanisms predicting depressive symptoms in women following childhood psychological maltreatment. Child Abuse Negl, 38:103-113.

Cobo MJ, López-Herrera AG, Herrera-Viedma E, Herrera F (2011) An approach for detecting, quantifying, and visualizing the evolution of a research field: a practical application to the Fuzzy Sets Theory field. J Informetr, 5:146-166.

Cohen JR, McNeil SL, Shorey RC, Temple JR (2019) Maltreatment subtypes, depressed mood, and anhedonia: a longitudinal study with adolescents. Psychol Trauma, 11:704-712.

Cohen JR, Thakur H (2021) Developmental consequences of emotional abuse and neglect in vulnerable adolescents: a multi-informant, multi-wave study. Child Abuse Negl, 111:104811.

Donthu N, Kumar S, Mukherjee D, Pandey N, Lim WM (2021) How to conduct a bibliometric analysis: an overview and guidelines. J Bus Res, 133:285-296.

Dvir Y, Ford JD, Hill M, Frazier JA (2014) Childhood maltreatment, emotional dysregulation, and psychiatric comorbidities. Harv Rev Psychiatry, 22:149-161.

Egeland B (2009) Taking stock: childhood emotional maltreatment and developmental psychopathology. Child Abuse Negl, 33:22-26.

Emery RE, Laumann-Billings L (2002) Child abuse. In Child and Adolescent Psychiatry, 4th ed. (Eds M Rutter, E Taylor):325-339. Oxford, Blackwell Science.

English D, Thompson R, White CR, Wilson D (2015) Why should child welfare pay more attention to emotional maltreatment? Child Youth Serv Rev, 50:53-63.

Gama CMF, Portugal LCL, Gonçalves RM, de Souza Junior S, Vilete LMP, Mendlowicz MV et al. (2021) The invisible scars of emotional abuse: a common and highly harmful form of childhood maltreatment. BMC Psychiatry, 21:156.

Garbarino J, Guttman E, Seeley JW (1986) The Psychologically Battered Child. San Francisco, Jossey-Bass Publishers.

Gilbert R, Widom CS, Browne K, Fergusson D, Webb E, Janson S (2009) Burden and consequences of child maltreatment in high-income countries. Lancet, 373:68-81.

Glaser D (2002) Emotional abuse and neglect (psychological maltreatment): a conceptual framework. Child Abuse Negl, 26:697-714.

Glaser D (2011) How to deal with emotional abuse and neglect—further development of a conceptual framework (FRAMEA). Child Abuse Negl, 35:866-875.

Gracia E (1995) Visible but unreported: a case for the "not serious enough" cases of child maltreatment. Child Abuse Negl, 19:1083-1093.

Hanson JL, Hariri AR, Williamson DE (2015) Blunted ventral striatum development in adolescence reflects emotional neglect and predicts depressive symptoms. Biol Psychiatry, 78:598-605.

Hart H, Rubia K (2012) Neuroimaging of child abuse: a critical review. Front Hum Neurosci, 6:52.

Hart SN, Germain RB, Brassard MR (1987) The challenge: to better understand and combat psychological maltreatment of children and youth. In Psychological Maltreatment of Children and Youth (Eds MR Brassard, R Germain, SN Hart):3-24. New York, Pergamon Press.

Heim CM, Mayberg HS, Mletzko T, Nemeroff CB, Pruessner JC (2013) Decreased cortical representation of genital somatosensory field after childhood sexual abuse. Am J Psychiatry, 170:616-623.

Hoeboer C, De Roos C, van Son GE, Spinhoven P, Elzinga B (2021) The effect of parental emotional abuse on the severity and treatment of PTSD symptoms in children and adolescents. Child Abuse Negl, 111:104775.

Hovdestad W, Tonmyr L, Hubka D, De Marco R (2005) The Canadian Incidence Study of Reported Child Abuse and Neglect: implications for federal responses to child maltreatment. Int J Ment Health Promot, 7(4):6-13.

Hu L, Bentler PM (1999) Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: conventional criteria versus new alternatives. Struct Equ Modeling, 6:1-55.

İme Y (2026) How early psychological abuse predicts decreased relationship satisfaction via belongingness in adulthood: a longitudinal study. Pers Individ Dif, 256:113744.

Infurna MR, Reichl C, Parzer P, Schimmenti A, Bifulco A, Kaess M (2016) Associations between depression and specific childhood experiences of abuse and neglect: a meta-analysis. J Affect Disord, 190:47-55.

Iwaniec D (2006) The Emotionally Abused and Neglected Child: Identification, Assessment and Intervention: A Practice Handbook, 2nd ed. Chichester, John Wiley & Sons.

Iwaniec D, Larkin E, Higgins S (2006) Research review: risk and resilience in cases of emotional abuse. Child Fam Soc Work, 11:73-82.

Kaplan SJ, Pelcovitz D, Labruna V (1999) Child and adolescent abuse and neglect research: a review of the past 10 years. Part I: physical and emotional abuse and neglect. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry, 38:1214-1222.

Li J, Hale A (2016) Output distributions and topic maps of safety related journals. Saf Sci, 82:236-244.

Liao M, Lee AS, Roberts-Lewis AC, Hong JS, Jiao K (2011) Child maltreatment in China: an ecological review of the literature. Child Youth Serv Rev, 33:1709-1719.

Mahram M, Hosseinkhani Z, Nedjat S, Aflatouni A (2013) Epidemiologic evaluation of child abuse and neglect in school-aged children of Qazvin province, Iran. Iran J Pediatr, 23:159-164.

Mathews B, Dube S (2025) Childhood emotional abuse is becoming a public health priority: evidentiary support for a paradigm change. Child Prot Pract, 4:100093.

McCormack L, Griffiths AL, Valentine M (2021) Family violence, trauma and positive change research output over time: a bibliometric analysis. Traumatology, 27:185-194.

McNeil SL, Andrews AR, Cohen JR (2020) Emotional maltreatment and adolescent depression: mediating mechanisms and demographic considerations in a child welfare sample. Child Dev, 91:1681-1697.

Merigó JM, Núñez A (2016) Influential journals in health research: a bibliometric study. Global Health, 12:46.

Messman-Moore TL, Coates AA (2007) The impact of childhood psychological abuse on adult interpersonal conflict: the role of early maladaptive schemas and patterns of interpersonal behavior. J Emot Abuse, 7(2):75-92.

Miller-Perrin CL, Perrin RD, Kocur JL (2009) Parental physical and psychological aggression: psychological symptoms in young adults. Child Abuse Negl, 33:1-11.

Moeller TP, Bachmann GA, Moeller JR (1993) The combined effects of physical, sexual, and emotional abuse during childhood: long-term health consequences for women. Child Abuse Negl, 17:623-640.

Morgan AJ, Tsiamis E, Tan C, Chen Q (2026) Public knowledge and attitudes about the nature and impact of child emotional abuse: a systematic review. Child Maltreat, 31:594-608.

Mullen PE, Martin JL, Anderson JC, Romans SE, Herbison GP (1996) The long-term impact of the physical, emotional, and sexual abuse of children: a community study. Child Abuse Negl, 20:7-21.

Neipp MC, Beyebach M (2024) The global outcomes of solution-focused brief therapy: a revision. Am J Fam Ther, 52:110-127.

Norman RE, Byambaa M, De R, Butchart A, Scott J, Vos T (2012) The long-term health consequences of child physical abuse, emotional abuse, and neglect: a systematic review and meta-analysis. PLoS Med, 9:e1001349.

Nöthling J, Suliman S, Martin L, Simmons C, Seedat S (2019) Differences in abuse, neglect, and exposure to community violence in adolescents with and without PTSD and depression. J Interpers Violence, 34:4357-4383.

Page MJ, McKenzie JE, Bossuyt PM, Boutron I, Hoffmann TC, Mulrow CD et al. (2021) The PRISMA 2020 statement: an updated guideline for reporting systematic reviews. BMJ, 372:n71.

Pears KC, Kim HK, Fisher PA (2008) Psychosocial and cognitive functioning of children with specific profiles of maltreatment. Child Abuse Negl, 32:958-971.

Peter L, Sitarski E, Kobel S, Wendt J, Fegert JM, Köhler-Dauner F (2026) Childhood emotional maltreatment and adult psychopathology: evidence for emotion regulation as a mediating mechanism. Child Abuse Negl, 174:107936.

Peterson CM, Peugh J, Loucks L, Shaffer A (2018) Emotional maltreatment in family of origin and young adult romantic relationship satisfaction: a dyadic data analysis. J Soc Pers Relat, 35:872-888.

Podsakoff PM, MacKenzie SB, Lee J, Podsakoff NP (2003) Common method biases in behavioral research: a critical review of the literature and recommended remedies. J Appl Psychol, 88:879-903.

Preacher KJ, Hayes AF (2008) Asymptotic and resampling strategies for assessing and comparing indirect effects in multiple mediator models. Behav Res Methods, 40:879-891.

R Core Team (2026) R: A Language and Environment for Statistical Computing. Vienna, Austria, R Foundation for Statistical Computing.

Reyome ND, Ward KS, Witkiewitz K (2010) Psychosocial variables as mediators of the relationship between childhood history of emotional maltreatment, codependency, and self-silencing. J Aggress Maltreat Trauma, 19:159-179.

Sanders B, Becker-Lausen E (1995) The measurement of psychological maltreatment: early data on the Child Abuse and Trauma Scale. Child Abuse Negl, 19:315-323.

Schaumburg LM, Nimtz C (2026) Emotion dysregulation accounts for psychopathology associated with emotional abuse but not neglect: a systematic review of mediation studies. Child Abuse Negl, 175:107986.

Şenkal Ertürk İ, Kahya Y, Gör N (2020) Childhood emotional maltreatment and aggression: the mediator role of the early maladaptive schema domains and difficulties in emotion regulation. J Aggress Maltreat Trauma, 29:92-110.

Shaffer A, Yates TM, Egeland BR (2009) The relation of emotional maltreatment to early adolescent competence: developmental processes in a prospective study. Child Abuse Negl, 33:36-44.

Shipman KL, Schneider R, Fitzgerald MM, Sims C, Swisher L, Edwards A (2007) Maternal emotion socialization in maltreating and non-maltreating families: implications for children's emotion regulation. Soc Dev, 16:268-285.

Spertus IL, Yehuda R, Wong CM, Halligan S, Seremetis SV (2003) Childhood emotional abuse and neglect as predictors of psychological and physical symptoms in women presenting to a primary care practice. Child Abuse Negl, 27:1247-1258.

Stoltenborgh M, Bakermans-Kranenburg MJ, Alink LR, van IJzendoorn MH (2012) The universality of childhood emotional abuse: a meta-analysis of worldwide prevalence. J Aggress Maltreat Trauma, 21:870-890.

Stoltenborgh M, Bakermans-Kranenburg MJ, van IJzendoorn MH (2013) The neglect of child neglect: a meta-analytic review of the prevalence of neglect. Soc Psychiatry Psychiatr Epidemiol, 48:345-355.

Stoltenborgh M, Bakermans-Kranenburg MJ, Alink LR, van IJzendoorn MH (2015) The prevalence of child maltreatment across the globe: review of a series of meta-analyses. Child Abuse Rev, 24:37-50.

Taillieu TL, Brownridge DA, Sareen J, Afifi TO (2016) Childhood emotional maltreatment and mental disorders: results from a nationally representative adult sample from the United States. Child Abuse Negl, 59:1-12.

Taussig HN, Culhane SE (2010a) Emotional maltreatment and psychosocial functioning in preadolescent youth placed in out-of-home care. J Aggress Maltreat Trauma, 19:52-74.

Taussig HN, Culhane SE (2010b) Impact of a mentoring and skills group program on mental health outcomes for maltreated children in foster care. Arch Pediatr Adolesc Med, 164:739-746.

Teicher MH, Samson JA, Polcari A, McGreenery CE (2006) Sticks, stones, and hurtful words: relative effects of various forms of childhood maltreatment. Am J Psychiatry, 163:993-1000.

Tomison AM, Tucci J (1997) Emotional Abuse: The Hidden Form of Maltreatment. Australian Institute of Family Studies, National Child Protection Clearing House.

Tran BX, Pham TV, Ha GH, Ngo AT, Nguyen LH, Vu TTM et al. (2018) A bibliometric analysis of the global research trend in child maltreatment. Int J Environ Res Public Health, 15:1456.

Trickett PK, Mennen FE, Kim K, Sang J (2009) Emotional abuse in a sample of multiply maltreated, urban young adolescents: issues of definition and identification. Child Abuse Negl, 33:27-35.

Ünaldı N (2024) Analysis of child abuse by science mapping method. Child Abuse Rev, 33:e2845.

van Harmelen AL, van Tol MJ, van der Wee NJA, Veltman DJ, Aleman A, Spinhoven P et al. (2010) Reduced medial prefrontal cortex volume in adults reporting childhood emotional maltreatment. Biol Psychiatry, 68:832-838.

Vega-Arce M, Salas G, Núñez-Ulloa G et al. (2019) Research performance and trends in child sexual abuse research: a Science Citation Index Expanded-based analysis. Scientometrics, 121:1505-1525.

Vissing YM, Straus MA, Gelles RJ, Harrop JW (1991) Verbal aggression by parents and psychosocial problems of children. Child Abuse Negl, 15:223-238.

Wang ZJ, Liu CY, Wang YM, Wang Y (2024) Childhood psychological maltreatment and adolescent depressive symptoms: exploring the role of social anxiety and maladaptive emotion regulation strategies. J Affect Disord, 344:365-372.

Watts J, Kim J, Warwick L (2025) Posttraumatic appraisals mediate the relationship between childhood psychological abuse and complex PTSD symptom severity. J Couns Dev, 103:276-287.

Wolfe DA, McIsaac C (2011) Distinguishing between poor/dysfunctional parenting and child emotional maltreatment. Child Abuse Negl, 35:802-813.

Working Together to Safeguard Children (2010) A Guide to Inter-agency Working to Safeguard and Promote the Welfare of Children. London, HM Government.

Wu D (2026) Childhood psychological abuse and neglect on adolescents' relational aggression: the role of parental attachment and rejection sensitivity. Child Abuse Rev, 35:e70106.

Wu Q, Zhou N, Cao H (2026) Childhood emotional maltreatment predicts subsequent psychological distress in emerging adulthood through increased worry: resilience conferred by self-compassion. Child Abuse Negl, 173:107879.

Xie Y, Tian X, Wan X, Zhang Y, Guo Y (2025) Childhood psychological maltreatment subtypes and depression among Chinese college students: the role of self-compassion and perceived negative attention bias. BMC Psychol, 13:321.

Yates TM (2007) The developmental consequences of child emotional abuse: a neurodevelopmental perspective. J Emot Abuse, 7(2):9-34.

Younas F, Gutman LM (2026) Unpacking parenting intervention content for child maltreatment: a systematic review examining core components. Trauma Violence Abuse, 27:66-88.

Zhai F, Gao Q (2009) Child maltreatment among Asian Americans: characteristics and explanatory framework. Child Maltreat, 14:207-224.

Zhang L, Hu L, Chau PH, Wu C, Taylor J, Choi EPH (2025) Childhood maltreatment and its long-term psychosocial outcomes: an umbrella review of meta-analyses. Trauma Violence Abuse, doi:10.1177/15248380251388134.

Zweig-Frank H, Paris J (1991) Parents' emotional neglect and overprotection according to the recollections of patients with borderline personality disorder. Am J Psychiatry, 148:648-651.

Yazarların Katkıları: Çalışmaya önemli bir bilimsel katkı sağlandığı ve makalenin hazırlanmasında veya gözden geçirilmesinde yardımcı olunduğu tüm yazar(lar) tarafından beyan edilmiştir.
Danışman Değerlendirmesi: Dış bağımsız
Etik Onay: Bu bibliyometrik çalışmada analizler yalnızca kamuya açık ikincil veriler kullanılarak gerçekleştirildiğinden etik kurul onayı gerekmemiştir.
Çıkar Çatışması: Çıkar çatışması bildirilmemiştir.
Finansal Destek: Bu çalışma için finansal destek alındığı beyan edilmemiştir.

Authors Contributions: The author(s) have declared that they have made a significant scientific contribution to the study and have assisted in the preparation or revision of the manuscript
Peer-review: Externally peer-reviewed.
Ethical Approval: No ethical approval was needed for this study because only publicly available secondary data were used for the bibliometric analysis.
Conflict of Interest: No conflict of interest was declared.
Financial Disclosure: No financial support was declared for this study.